

РЕШЕНИЕ

№ 5361

гр. София, 05.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 06.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Румяна Лилова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **5313** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба с вх. № 13189 от 01.06.2012 г. по описа на Административен съд София – град (АССГ) и вх. № 53-00-360 от 01.05.2012 г. по описа на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” (Д”О.”), сега Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – С. при Централното управление на Националната агенция за приходите (ЦУ на НАП), подадена от [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управлението в [населено място], [улица], действащо чрез управителя К. К., срещу Ревизионен акт № [ЕГН] от 10.01.2011 г., издаден от орган по приходите при Териториална дирекция (ТД) на НАП – С., потвърден с Решение № 799 от 10.04.2012 г. на директора на Д”О.”, сега Д”ОДОП” - С..

Дружеството-жалбоподател възразява срещу констатациите на ревизиращите органи, обективирани в спорния РА, като поддържа, че същият е незаконосъобразен - издаден в противоречие с материалния закон – ЗДДС и при допуснати нарушения на процесуалните правила. Поддържа, че неоснователно не му е признато право на данъчен кредит, както следва: по доставки от [фирма] (което дружество впоследствие става Е.) - данъчен кредит в размер на 49507,53 лв.; по доставки от [фирма] – данъчен кредит в размер на 5916,60 лв.; по доставки от [фирма] – данъчен кредит в размер на 35117,95 лв.; по доставки от [фирма] – данъчен кредит в размер на 12214,00 лв.; по доставки от [фирма] – данъчен кредит в размер на 13050,17 лв.; по доставки от [фирма] – данъчен кредит в размер на 51999,00 лв.; по доставки от

[фирма] – данъчен кредит в размер на 2679,33 лв.; по доставки от [фирма] – данъчен кредит в размер на 5458,00 лв.; по доставки от [фирма] – данъчен кредит в размер на 3050,00 лв. и по доставки от [фирма] – данъчен кредит в размер на 7040,00 лв. Моли отмяната на РА.

В съдебните заседания дружеството-жалбоподател, редовно призовано, се представлява от адв. П., който от негово име поддържа жалбата. По същество моли обжалваният РА да бъде отменен като незаконосъобразен и необоснован. Претендира присъждане на направените по делото разноски. Представя писмени бележки в дадения му от съда срок.

Ответникът директорът на Д"О.", сега Д"ОДОП" - С., редовно призован, не се явява, но се представлява в съдебните заседания от юриконсулт Ш., който от негово име оспорва жалбата. По същество моли да бъде отхвърлена. В съдебното заседание на 06.06.2013 г. претендира присъждането на юриконсултско възнаграждение.

С. градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител за участие в производството в съдебното заседание на 06.06.2013 г. и на дава заключение по предявеното оспорване.

С Определение № 2683 от 18.03.2013 г., постановено по настоящото дело (л. 590,1, том 2), влязло в сила на 30.03.2013 г. съдът е спрял изпълнението на спорния РА, в обжалваната пред съда част.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването и като подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК срещу РА, в частта, в която той е потвърден с решението на директора на Д"О." (сега Д"ОДОП") - С., се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Административен съд София – град, Първо отделение, 21 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Ревизионното производство е образувано с издаването на Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 1103700 от 25.03.2001 г. (л. 274, 275 от делото, том 1), на осн. чл. 112 ДОПК и чл. 113 ДОПК. С посочената ЗВР е възложено извършването на ревизия на [фирма], с адрес за кореспонденция в [населено място], [улица] адрес по чл. 8 ДОПК - същия, за задължения на дружеството за данък върху добавената стойност за периода 09.07.2007 г. – 28.02.2011 г. Определени да извършат ревизията са лицата Д. К. К. – главен инспектор по приходите, ръководител екип и М. И. Ш. – старши инспектор по приходите. Заповедта е издадена от компетентен орган по приходите В. С. М. – началник сектор „Ревизии, Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП - С. (виж Заповед № РД-01-6 от 04.01.2010 г. на директор на ТД на НАП – С., т. I.2, на л. 449 - 451 от делото, том 2). Заповедта за възлагане на ревизия е връчена на управителя на ревизирания данъчен субект на 05.04.2011 г. (чл. 113, ал. 2 ДОПК). Срокът на ревизията е определен на три месеца, считано от датата на връчването на посочената ЗВР.

На 19.07.2011 г., в срока по чл. 117, ал. 1 ДОПК, е издаден РД № 1103700 (РД, л. 231 – 273 от делото, том 1) от ревизиращите органи К. и Ш., определени с посочената по-горе ЗВР. Видно от РД той е подписан именно от определените със ЗВР органи по приходите. Р. доклад има съдържанието, предвидено в чл. 117, ал. 2 и ал. 3 ДОПК и е връчен на управителя на ревизирания субект на 18.11.2011 г., тоест след срока по чл.

117, ал. 4 ДОПК. От РД е видно, че през ревизирия период основната дейност на дружеството – жалбоподател е услуги със строителни машини.

На 23.11.2011 г. ревизираното лице е депозирано молба (л. 230 от делото, том 1), с която на основание чл. 117, ал. 5 ДОПК е поискало удължаване на срока за подаване на възражение. В отговор на същата е издадено Решение № 1102020 от 24.11.2011 г. (л. 229 от делото, том 1), с което е определен срок до 28.12.2011 г. В определения срок срещу РД е постъпило неподписано от управителя на ревизирия субект възражение (л. 105 – 110 от делото, том 1), ведно с приложения към него.

На осн. чл. 119, ал. 2 ДОПК (в релевантната редакция), началник сектор „Ревизии”, Дирекция „Контрол” при ТД на НАП – В. С. М. (виж Заповед № РД-01-6 от 04.01.2010 г. на директор на ТД на НАП – С., т. I.2, на л. 449 - 451 от делото, том 2), е издала Заповед № К 1103700 от 14.11.2011 г. (З., на л. 100 от делото, том I), с която е определен компетентният да издаде РА орган по приходите – М. И. Ш.. Последната е връчена на управителя на ревизираното лице на 21.01.2012 г.

На 10.01.2012 г., в на срока по чл. 119, ал. 3 ДОПК (в релевантната редакция), определеният със З. компетентен орган М. И. Ш. е издала спорния РА № [ЕГН] (на л. 91 - 99). Последният, ведно със З., били надлежно връчени на жалбоподателя на 21.01.2012 г., след изтичането на срока по чл. 119, ал. 4 ДОПК (в релевантната редакция). Р. акт съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 ДОПК. Видно от него, издалият го орган по приходите е възприел констатациите и мотивите, възпроизведени в РД, поради което ги е потвърдил и е установил предложените оспорени сега задължения. Разгледал е направените срещу РД възражения, но ги е счел за неоснователни и ги е отхвърлил по подробно изложени съображения. В заключение, органът по приходите, издал спорния РА е намерил, че не са налице доказателства за реално извършени доставки между контрагентите. След като е съобразил разпоредбата на чл. 25 ЗДДС и чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС, органът по приходите е приел, че в спорната хипотеза този текст е неприложим. За неоснователно е счтено изложеното във възражението срещу спорния РА твърдение, че доставките за безспорно доказани предвид това, че към последното не са представени релевантни доказателства, които да оборят констатациите на ревизията. Взел е становище, че за възникване правото на данъчен кредит е необходимо предвидените в закона изисквания да са изпълнени по отношение на конкретна доставка и по отношение на конкретни страни по доставката (тоест да са извършени именно от лицето, посочено като доставчик в издадените данъчни фактури). В заключение е изложил, че не са налице основания за промяна на констатираните по време на ревизията обстоятелства и на предложенията за определяне на данъчни задължения.

В срока по чл. 152, ал. 1 ДОПК, издаденият срещу ревизирия субект РА е бил обжалван по административен ред с жалба вх. № 53-03-227 от 03.02.2012 г. (л. 33 – 38 от делото, том 1) в частта, в която е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от доставчиците [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. Жалбата е подадена по реда на чл. 152, ал. 3 ДОПК до решаващия орган – директора на Д”О.” (сега Д”ОДОП”) - С., чрез ТД на НАП – С..

В срока по чл. 155, ал. 1 ДОПК, решаващият орган се е произнесъл с изрично мотивирано Решение № 799 от 10.04.2012 г. (л. 24 – 29 от делото) по повдигнатия с жалбата въпрос. По повод проведеното оспорване на издадения РА, директорът на Д”О.”, сега Д”ОДОП” - С. го е потвърдил в обжалваната част, която сега е предмет на

контрол от съда. Като е съобразил констатациите, направени от органите по приходите, издали спорните РА и РД, решаващият орган е изложил, че не е достатъчно само издаването на фактура с придружаващите я документи - протокол, разписка или други. Необходимо е да бъде изследван и произходът на стоката, предмет на доставката, както и възможността услугата да бъде реално извършена със съответния кадрови и материално-технически ресурс. В заключение, след подробно обсъждане на повдигнатите пред него въпроси, е потвърдил РА в оспорената част. Относно доставки от [фирма] съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По ДФ, издадени от този доставчик, органът по приходите не е признал право на приспадане на данъчен кредит по получени фактури за услуги в общ размер на 49507,53 (четиридесет и девет хиляди петстотин и седем лева и петдесет и три стотинки) лв., както следва:

- ДФ № 123/27.05.2008 г. (л. 463 том 2), на стойност 23664,00 лв. и начислен ДДС в размер на 4732,80 лв., с предмет „Изрязване на предварително напрегната арматура на обект „Метростанция 7““;

Към тази ДФ, в хода на съдебното производство с молба от 10.10.2012 г. е представен Протокол образец 19 за установяване на извършени ремонтни работи от 27.05.2008 г. (л. 464, том 2). Същият е съставен, за да удостовери, че е извършена проверка на място от инвеститора [фирма] и главният изпълнител [фирма], на обект „Метростанция 7“ на 27.05.2008 г., при която е установено, че са извършени и подлежат на заплащане следните СМР: „Изрязване на предварително напрегната арматура“. В същия са посочени единица мярка, количество, единична и обща цена, които са идентични със записаните в ДФ. В протокола не е посочено въз основа на какъв договор са извършвани отразените в него СМР.

- ДФ № 126/29.05.2008 г. (л. 465, том 2), на стойност 30500,00 лв. и начислен ДДС в размер на 6100,00 лв., с предмет „Прорязване на бетон демонтаж метална конструкция, ръчно пренасяне на строителни материали“;

Към тази ДФ, в хода на съдебното производство с молба от 10.10.2012 г. е представен Протокол за приемане на извършени СМР от 29.07.2008 г. (л. 466, том 2). Същият е съставен, за да удостовери, че представител на [фирма] и представител на [фирма] са установили извършването на обект „река С.“ на следното: прорязан е бетон, демонтирана е метална конструкция и са пренасяни материали (неиндивидуализирани) ръчно. Стойността на дейностите според протокола е 30500,00 лв., без ДДС и е идентична с цената, посочена в ДФ.

- ДФ № 205/30.07.2008 г. (л. 467, том 2), на стойност 9400,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1880,00 лв., с предмет „Разчистване на терен, рязане на дърва и натоварване на отпадъци“;

Към тази ДФ, в хода на съдебното производство с молба от 10.10.2012 г. е представен Протокол за приемане на извършени СМР от 30.07.2008 г. (л. 468, том 2). Същият е съставен, за да удостовери, че представител на [фирма] и представител на [фирма] са установили извършените на обект „река С.“ дейности: разчистване на терен, рязане на дървета и храсти и натоварване на отпадъци – ръчно, за терен на временно селище за домуване на строителни машини. Стойността на извършените СМР е 9400,00 лв., без ДДС и е идентична със стойността, посочена в ДФ.

- ДФ № 206/31.07.2008 г. (л. 469, том 2) на стойност 15325,00 лв. и начислен ДДС в размер на 3065,00 лв., с предмет „Направа и монтаж на временна ограда“;

Към тази ДФ, в хода на съдебното производство с молба от 10.10.2012 г. е представен Протокол за приемане на извършени СМР от 31.07.2008 г. (л. 470, том 2). Същият е съставен, за да удостовери, че представител на [фирма] и представител на [фирма] са установили извършените на обект „река С.“ дейности: направена и монтирана временна ограда на временно селище за домуване на строителни машини. Стойността на извършените СМР е 15325,00 лв., без ДДС и е идентична със стойността, посочена в ДФ.

- ДФ № 388/30.11.2008 г. (л. 471, том 2), на стойност 7320,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1464,00 лв., с предмет „Демонтаж на временна ограда – натоварване и транспорт“;

Към тази ДФ, в хода на съдебното производство с молба от 10.10.2012 г. е представен Протокол образец 19 за установяване на извършени ремонтни работи от 31.11.2008 г. (л. 472, том 2). Същият е съставен, за да удостовери, че е извършена проверка на място от инвеститора [фирма] и главния изпълнител [фирма], на обект гара „Искър“, при която е установено, че към 30.11.2008 г. са извършени и подлежат на заплащане следните СМР: „Демонтаж временна ограда – натоварване и транспорт“ на обект гара Искър. В същия са посочени единица мярка, количество, единична и обща цена, които са идентични със записаните в ДФ. В протокола не е посочено въз основа на какъв договор са извършвани отразените в него СМР.

- ДФ № 389/30.11.2008 г. (л. 473, том 2), на стойност 19002,00 лв. и начислен ДДС в размер на 3800,40 лв., с предмет „Ръчно подравняване на изкоп; изкопаване на дупки – ръчно и монтиране на колове за огради; ремонт и монтаж на оградни платна“;

- ДФ № 588/27.03.2009 г. (л. 474, том 2) на стойност 8166,67 лв. и начислен ДДС в размер на 1633,33 лв., с предмет „Разваляне на ограда и демонтаж стоманени колове, ръчно подравняване на скална маса“;

Към тази ДФ, в хода на съдебното производство с молба от 10.10.2012 г. е представен Протокол за приемане на извършени СМР от 27.03.2009 г. (л. 475, том 2). Същият е съставен, за да удостовери, че представител на [фирма] и представител на [фирма] са установили извършените на обект „С.“ дейности: развалена ограда, демонтирани стоманени колове, ръчно подравнена скална маса. Стойността на извършените СМР е 8166,67 лв., без ДДС и е идентична със стойността, посочена в ДФ.

- ДФ № 683/27.06.2009 г. (л. 476, том 2) на стойност 7760,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1552,00 лв., с предмет „разриване на земни почви (хумус) и натоварване на отпадъчен материал – ръчно на обект „С.“;

Към тази ДФ, в хода на съдебното производство с молба от 10.10.2012 г. е представен Протокол за приемане на извършени СМР от 27.06.2009 г. (л. 477, том 2). Същият е съставен, за да удостовери, че представител на [фирма] и представител на [фирма] са установили извършените на обект „С.“ дейности: разринати земни почви и натоварен отпадъчен материал – ръчно. Стойността на извършените СМР е 7760,00 лв., без ДДС и е идентична със стойността, посочена в ДФ.

- ДФ № 696/29.06.2009 г. (л. 478, том 2) на стойност 12420,00 лв. и начислен ДДС в размер на 2484,00 лв., с предмет „Дефекции и ремонт на двигател „П.“ – заварка болтове; ремонт на шаси на автобагер „Хюндай“;

- ДФ № 785/28.09.2009 г. (л. 479, том 2) на стойност 8970,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1794,00 лв., с предмет „Ремонт на „I – 1010“ и ремонт на „MONTABER 501“;

- ДФ № 793/29.09.2009 г. (л. 480, том 2), на стойност 9950,00 лв. и начислен

ДДС в размер на 1990,00 лв., с предмет „Ремонт на „С. 888” – редуктор въртене и венец; ремонт на Roxon 700”;

- ДФ № 797/30.09.2009 г. (л. 481, том 2), на стойност 6300,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1260,00 лв., с предмет „Направа метални заготовки”;

Към тази ДФ в хода на съдебното производство с молба от 10.10.2012 г. е представен Протокол за приемане на извършени СМР от 30.09.2009 г. (л. 482, том 2). Същият е съставен, за да удостовери, че представител на [фирма] и представител на [фирма] са установили извършените на обект база „К.” са направени метални заготовки за кофи ф 450. Стойността на извършените СМР е 6300,00 лв., без ДДС и е идентична със стойността, посочена в ДФ.

- ДФ № 928/23.12.2009 г. (л. 483, том 2), на стойност 3960,00 лв. и начислен ДДС в размер на 792,00 лв., с предмет „Механична обработка и заварка на стоманена екипировка (свредла) ф 250 – комплект”;

- ДФ № 931/28.12.2009 г. (л. 484, том 2), на стойност 2510,00 лв. и начислен ДДС в размер на 502,00 лв., с предмет „Техническа обработка и заварки на стоманена екипировка (свредла) ф 350”;

- ДФ № 934/29.12.2009 г. (л. 485, том 2) на стойност 4530,00 лв. и начислен ДДС в размер на 906,00 лв., с предмет „Механична обработка и заварки на стоманена екипировка ф 500”;

- ДФ № 1003/24.02.2010 г. (л. 486, том 2), на стойност 2180,00 лв. и начислен ДДС в размер на 436,00 лв., с предмет „Ремонт на метален корпус на хидрочук;

- ДФ № 1006/25.02.2010 г. (л. 487, том 2), на стойност 2830,00 лв. и начислен ДДС в размер на 566,00 лв. с предмет „Ремонт управляема ос на ...”;

- ДФ № 1007/26.02.2010 г. (л. 488, том 2) на стойност 1930,00 лв. и начислен ДДС в размер на 386,00 лв., с предмет „Ремонт хидравличен цилиндър и редуктор”;

- ДФ № 1036/29.03.2010 г. (л. 489, том 2) на стойност 4250,00 лв. и начислен ДДС в размер на 850,00 лв. с предмет „Направа на метална конструкция”;

Към тази ДФ в хода на съдебното производство с молба от 10.10.2012 г. е представен Протокол образец 19 за установяване на извършени ремонтни работи от 29.03.2010 г. (л. 490, том 2) на обект „К.”. Същият е съставен, за да удостовери, че е извършена проверка на място от инвеститора [фирма] и главния изпълнител [фирма] на обект „К.”, при което е установено, че към 29.03.2010 г. са извършени и подлежат на заплащане СМР: „Направа на метална конструкция”. Посочени са единица мярка, количество, единична и обща цена, които са идентични със записаните в ДФ.

- ДФ № 1037/29.03.2010 г. (л. 491, том 2) на стойност 5600,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1120,00 лв., с предмет „Направа на метална конструкция”;

Към тази ДФ в хода на съдебното производство с молба от 10.10.2012 г. е представен Протокол образец 19 за установяване на извършени ремонтни работи от 29.03.2010 г. (л. 492, том 2) на обект „База К.”. Същият е съставен, за да удостовери, че е извършена проверка на място от инвеститора [фирма] и главния изпълнител [фирма] на обект „База К.”, при което е установено, че към 29.03.2010 г. са извършени и подлежат на заплащане СМР: „Направа на метална конструкция”. Посочени са единица мярка, количество, единична и обща цена, които са идентични със записаните в ДФ.

- ДФ № 1039/30.03.2010 г. (л. 493, том 2) на стойност 3490,00 лв. и начислен ДДС в размер на 698,00 лв., с предмет „Направа на метална конструкция”;

Към тази ДФ в хода на съдебното производство с молба от 10.10.2012 г. е представен Протокол образец 19 за установяване на извършени ремонтни работи от 30.03.2010 г. (л. 494, том 2). Същият е съставен, за да удостовери, че е извършена проверка на място от инвеститора [фирма] и главния изпълнител [фирма] на обект „База К.”, при което е установено, че към 30.03.2010 г. са извършени и подлежат на заплащане СМР: „Направа на метална конструкция”. В същия са посочени единица мярка, количество, единична и обща цена, които са идентични със записаните в ДФ.

- ДФ № 1093/25.05.2010 г. (л.495, том 2) на стойност 5800,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1160,00 лв., с предмет „Направа на метална конструкция (колони)”;

Към тази ДФ в хода на съдебното производство с молба от 10.10.2012 г. е представен Протокол образец 19 за установяване на извършени ремонтни работи от 25.05.2010 г. (л. 496, том 2) на обект „К.”. Същият е съставен, за да удостовери, че е извършена проверка на място от инвеститора [фирма] и главния изпълнител [фирма], на обект „К.”, при което е установено, че към 25.05.2010 г. са извършени и подлежат на заплащане СМР: „Направа на метална конструкция - колони”. Посочени са единица мярка, количество, единична и обща цена, които са идентични със записаните в ДФ.

- ДФ № 1098/26.05.2010 г. (л.497, том 2), на стойност 5240,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1048,00 лв, с предмет „Направа на метална конструкция (ферми);

Към тази ДФ в хода на съдебното производство с молба от 10.10.2012 г. е представен Протокол образец 19 за установяване на извършени ремонтни работи от 26.05.2010 г. (л. 498, том 2) на обект „К.”. Същият е съставен, за да удостовери, че е извършена проверка на място от инвеститора [фирма] и главния изпълнител [фирма] на обект „К.”, при което е установено, че към 26.05.2010 г. са извършени и подлежат на заплащане следните СМР: „Направа на метална конструкция - ферми”. Посочени са единица мярка, количество, единична и обща цена, които са идентични със записаните в ДФ.

- ДФ № 1103/27.05.2010 г. (л. 499, том 2) на стойност 4900,00 лв. и начислен ДДС в размер на 980,00 лв., с предмет „Направа на метална конструкция (греди и ферми)”;

Към тази ДФ в хода на съдебното производство с молба от 10.10.2012 г. е представен Протокол образец 19 за установяване на извършени ремонтни работи от 27.05.2010 г. (л. 500, том 2) на обект „К.”. Същият е съставен, за да удостовери, че е извършена проверка на място от инвеститора [фирма] и главния изпълнител [фирма] на обект „К.”, при което е установено, че към 27.05.2010 г. са извършени и подлежат на заплащане СМР: „Направа на метална конструкция – греди и ферми”. Посочени са единица мярка, количество, единична и обща цена, които са идентични със записаните в ДФ.

- ДФ № 1105/28.05.2010 г. (л. 501, том 2) на стойност 5050,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1010,00 лв. с предмет „Направа на метална конструкция (билни греди и столици);

Към тази ДФ в хода на съдебното производство с молба от 10.10.2012 г. е представен Протокол образец 19 за установяване на извършени ремонтни работи от 28.05.2010 г. (л. 502, том 2) на обект „К.". Същият е съставен, за да удостовери, че е извършена проверка на място от инвеститора [фирма] и главния изпълнител [фирма], на обект „К.", при което е установено, че към 28.05.2010 г. са извършени и подлежат на заплащане следните СМР: „Направа на метална конструкция – билни греди и столици". Посочени единица мярка, количество, единична и обща цена, които са идентични със записаните в ДФ.

- ДФ № 1157/26.07.2010 г. (л. 503, том 2) на стойност 6700,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1340,00 лв., с предмет „Ремонт хидравличен чук BRH 501: 1. смяна водеща втулка, 2. смяна комплект уплътнители, 3. смяна мембрана, 4. смяна цилиндрова тръба, 5. механична обработка – външно тяло, 6. наваряване;

- ДФ № 1162/27.08.2010 г. (л. 504, том 2) на стойност 6420,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1284,00 лв., с предмет „Ремонт хидравличен чук BRH 501: 1. механична обработка – външно тяло, 2. шило, 3. мембрана, 4. хидроаккумулятор, 5. прикачено устройство, 6. водеща втулка;

- ДФ № 1167/28.07.2010 г. (л. 505, том 2) на стойност 7660,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1532,00 лв., с предмет „Ремонт хидравличен чук BRH 501: механична обработка – външно тяло, плъзгачи, болтове, уплътнители, тампони, шило, пружина, хидравличен разпределител – комплект;

- ДФ № 1304/22.12.2010 г. (л. 506, том 2) на стойност 5200,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1040,00 лв., с предмет „Ремонт верижна фадрома „К." D41S – смяна ролки, звездочки, водачи и наваряване;

- ДФ № 1308/23.12.2010 г. (л. 507, том 2) на стойност 10600,00 лв. и начислен ДДС в размер на 2120,00 лв., с предмет „Ремонт верижна фадрома „К." D41S – смяна вериги и ... болтове”;

Видно от РД, ревизиращите органи по приходите са направили следните констатации относно доставките от [фирма], по които непризнаването на данъчен кредит е предмет на настоящето производство:

С цел установяване реалността на доставките от [фирма] на доставчика е извършена насрещна проверка, резултатите, от която са обективирани в Протокол за извършена проверка № 2200-5-1103700-07 от 13.07.2011 г. В представена от доставчика декларация се поддържа, че предметът на извършените доставки е ремонт на строителна техника и СМР, изискващи нискоквалифициран труд. Доставките – ремонт са извършвани в гаража на [фирма] в [населено място], [улица], а СМР – на обекти метростанции - С. и гаража на [фирма]. Ревизиращите органи са констатирани е, че с ДФ № 388 от 30.11.2008 г. е фактурирана услуга за извършване на транспорт. От приложеното извлечение на сметка 205 - „транспортни средства” са констатирани, че дружеството – доставчик притежава два броя леки автомобили „Пежо”, с които не е възможно транспортирането на строителни материали. Отчели са, че не са представени пътни листа и ведомости за заплати за периода на издаване на всички фактури. При извършената справка в информационния масив на НАП са установили, че за периода на

фактурираните доставки при доставчика е имало назначени двама работници на длъжност „общ работник строителство на сгради”, но [фирма] не е подавало декларации обр. 6, обр. 1, както и не е внасяло осигурителни вноски на лицата наети по трудови правоотношения. Подадени са само декларации обр.1 и обр. 6 за 2009 г. и 2010 г. за единия от съдружниците - И. С. И.. След проверка в информационната система на НАП са установили също така, че ДФ № 1036 от 29.03.2010 г. не е отразена в дневника за продажби на [фирма], а ДФ № 1167 от 28.07.2010 г. е отразена с други стойности, а именно: данъчна основа в размер на 3660,00 лв. и начислен ДДС 732,00 лв. В сметка 703 посочената ДФ е записана със същата стойност. Ревизиращите са отчели и факта, че върху приложените счетоводни извлечения е положен подпис, без да е посочено името на лицето, което ги е изготвило, както и това, че в придружителното писмо не фигурира името на представляващия дружеството. Взели са становище, че положеният подпис не е на лицето, което е собственик и представлява дружеството - А. Т. А.. Във връзка с това и характеристиката на приложените документи като частни такива са приели, че те не се ползват с материална доказателствена сила, съгласно Гражданско процесуалния кодекс (ГПК). Предвид гореизложеното органите по приходите, издали РД са приели, че не може да бъде доказано по безспорен начин извършването на фактурираните услуги по смисъла на чл. 9 ЗДДС от страна на [фирма] към [фирма].

Както се посочи, с издадения РА направените предложения от органите по приходите, изготвили РД, за установяване на задължения по ЗДДС във връзка с издадените от този доставчик ДФ, са възприети изцяло, а подаденото възражение от [фирма] е счетено за неоснователно. За да приеме това, органът по приходите издал спорния РА, е съобразил следното:

Във връзка с представените документи и наведени аргументи в подаденото писмено възражение срещу РД в спорния РА са направени допълнителни констатации по отношение на доставчика [фирма]. Органът по приходите е съобразил, че представеното пълномощно, с което А. Т. А. упълномощава И. С. И. (предишен собственик на дружеството) да упражнява дадената му от [фирма] представителната власт в правоотношенията с данъчната администрация не е заверено. Възприето е, че е положен печат на нотариус Л., рег. № 386 на Нотариалната камара, но пълномощното няма заверка като регистрационен номер. От органа по приходите е направено заключение, че същото е изготвено за целите на ревизията и не се ползва с доказателствена сила. Изложени са съображения, че декларираните в НАП трудови договори не установяват възможността двама работници да извършат огромното количество работи, заложили в договора със [фирма] на обект като „Метростанция 7”. Взето е становище, че жалбоподателят е представил договор, но не ангажира допълнителни доказателства за приетите видове работи съгласно чл. 3, ал. 1 от договора между [фирма] и [фирма], както и между него и [фирма]. Представените в хода на ревизионното производство фактури, които са издадени от [фирма] не са доказателство, че фактурираните услуги са извършени именно от това дружество. Досежно доставките по фактури № 205/30.07.2008 г. и № 206/31.07.2008 г., издадени от [фирма], е посочено, че услугата на този доставчик е ползвана на обект с

инвеститор [фирма] и е представлявала корекция на речно корито на река С.. Отчетено е, че анекът от 09.01.2008 г. е към договор от 15.07.2002 г., сключен между [фирма] и [фирма], който не е представен на ревизията. Освен това към датата на сключване на договора [фирма] все още не е съществувало, тъй като същото е регистрирано през 2007 г. Във връзка с изложеното органът по приходите е направил заключение, че посоченият анекс е изготвен за целите на ревизията и по никакъв начин не потвърждава извършени услуги от страна на [фирма].

За да се произнесе по жалбата на дружеството, ответникът е съобразил, че предмет на доставките, които се твърди, че са осъществени от доставчика [фирма] са различни видове СМР: направа на метални конструкции и заготовки, заварка на стоманена екипировка, направа и монтаж на временна ограда и др., ремонт на строителна техника, както и транспортна услуга. Извършването на СМР услуги, както и услуги свързани с ремонт на строителна техника, предполага полагане на конкретно количество труд със съответната за целта квалификация, а не както твърди управителят на [фирма] – нискоквалифициран труд. За транспортната услуга е счел, че са необходими шофьор и транспортни средства. Посочил е, че в настоящия случай, не са представени доказателства, че [фирма] е разполагало с нужния кадрови ресурс за изпълнение на отразените във фактурите СМР и ремонтни услуги. По отношение на транспортната услуга решаващият орган е направил заключение, че не се доказва от кого, кога и къде е извършена същата. Съобразил е, че дружеството - доставчик разполага с два автомобила „Пежо“, с които не може да се извършва превоз на строителни материали. В хода на ревизионното производство не са представени и пътни листове, товарителници и други удостоверяващи и придружаващи транспорта документи. Няма данни и за лицето, извършило транспортната услуга. Във връзка с изложеното по отношение на [фирма] решаващият орган е направил извод, че не са представени доказателства относно трудовия ресурс, с който следва да са извършени процесните доставки, тъй като с оглед на предмета им наличието на кадрови ресурс е от основно значение за доказването им. В заключение е потвърдил РА в частта относно доставките от [фирма].

По видове доставки от [фирма] съдът намира следното:

- относно фактурираните доставки на ремонтни услуги на машини и части от машини и друго оборудване:

По делото не бяха представени доказателства за съществуващи правоотношения между жалбоподателя и дружеството-доставчик, а именно договори за възлагане извършването на ремонтни услуги. Дори да се приеме, че такива не са били необходими с оглед извършването на процесните услуги, не се ангажираха доказателства за възлагане работата по ремонта за всеки конкретен случай (ремонт), в това число не се установи къде е извършен той – на мястото, на което се намира машината или е предавана на доставчика в негов обект. Не се установи чия собственост са ремонтираните машини и съоръжения – дали са собственост на [фирма] или това дружество ги ползва по силата на наемно правоотношение или договор за заем за послужване (те не са индивидуализирани с фабричен или инвентарен номер), както и какво се включва в цената на ремонта – само разход за труд и/или цената на

сменените части – вериги, болтове, ролки, звездочки, водачи и т.н., в това число не се представиха доказателства за закупени от жалбоподателя части за смяна, които да са вложени впоследствие при извършването на ремонтните услуги, както и такива за предоставена гаранция на ремонтите. Предвид липсата на индивидуализация на ремонтираните машини и съоръжения в спорните фактури без значение е изготвения инвентарен опис от вещото лице.

- *относно фактурираните доставки на услуги – направа на метални конструкции:*

По делото не бяха представени доказателства за съществуващи правоотношения между жалбоподателя и дружеството-доставчик, а именно договори за възлагане направата на метални конструкции. Дори да се приеме, че такива не са били необходими с оглед извършването на процесните услуги, не се ангажираха доказателства за възлагане работата по направа на тези метални конструкции, в това число не се установи дали е възложена и платена работа само по изработването им или предметът на доставката е и техния монтаж, предвид отбелязването в посочените по – горе протоколи към някои от тези фактури, че „на място” на „обект К.” е установено, че са извършени СМР направа на метални конструкции. От приобщените по делото ДФ и протоколи не става ясно местонахождението на така посочения обект „К.” и той не е индивидуализиран по никакъв признак - област, град, адрес, вид, както и за чия сметка са вложените материали за направа, евентуално за монтаж на тези метални конструкции, респективно включена ли е тази цена във фактурираните стойности. Поради липсата на индивидуализация на спорния предмет на тези фактури (а и на предмета на протоколите) не се установи дали за монтажа (ако такъв е осъществен в изпълнение на услугите) на металните конструкции са необходими разрешения от съответните органи. Във връзка с твърденията, наведени в писмените бележки на л. 6 (абзац 2), че промишленият обект на [фирма] се намира в[жк], [улица] следва да се вземе предвид, че по делото не бяха приобщени никакви доказателства в тази насока – за собственост на обекта или наемането му от дружеството – жалбоподател с оглед осъществяване на дейността му.

- *относно услугите, за които се твърди, че са извършени на обект „река „С.”:* Не се установи и доказа с каква цел са извършени фактурираните услуги, респективно кой и по силата на какво правоотношение са възложени на жалбоподателя, а предвид естеството на услугите не се установи и доказа наличието на разрешителни за извършване на фактурираните услуги, а именно за рязането на дървета, монтажа на временната ограда и организирането на временно селище за домуване на строителни машини и т.н. Фактурираната услуга по ДФ № 388 от 30.11.2008 г. „демонтаж на временна ограда – натоварване и транспорт” не може да се обвърже с горните доставки на монтаж на временни огради на обект река „С.” доколкото в представения протокол на л. 472, том 2 от делото е посочено, че демонтажът касае обект „Гара Искър”, за който по делото не се представиха каквито и да е доказателства. Освен това не се установи до къде е транспортирана временната ограда и с какъв транспорт.

- *относно фактурираните доставки на услуги на обект „С.”:* Не се конкретизира и не се представиха доказателства, от които да се установи

местонахождението на този обект. На този обект се твърди, че е разваляна ограда, демонтирани са стоманени колове, ръчно е подравнявана скална маса (към 27.03.2009 г.), както и че са разривани земни почви (хумус) и е натоварван отпадъчен материал – ръчно. В писмените бележки, представени от адвокатите на жалбоподателя се твърди, че услугите фактурирани в ДФ № 683/27.06.2009 г. от [фирма] са свързани с задълженията на [фирма] към обект „С.“ на инвеститор [фирма]. Съдът констатира, че видно от ДФ №122/20.05.2008 г. (л. 61, том 1) издадена от [фирма] към [фирма] предмет на фактурираните услуги е „услуга със строителни машини“ без да е посочен обектът, на който са извършени тези дейности. Освен, че предметът на фактурата, издадена на [фирма] не кореспондира на работите, които се поддържа, че са извършени от [фирма] на обект „С.“, фактурата, издадена [фирма] към [фирма] е от 2008 г. , а тази - издадена от [фирма] към [фирма] е от 2009 г., което свидетелства ясно за липсата на връзка между тях. - *Относно доставката по ДФ № 123/27.05.2008 г. (л. 463 том 2), на стойност 23664,00 лв. и начислен ДДС в размер на 4732,80 лв., с предмет „изрязване на предварително напрегната арматура на обект „Метростанция 7“:*

По делото е приобщен договор от 06.02.2008 г. (л. 112 - 114, том 1) между [фирма], в качеството му на възложител и [фирма], в качеството му на изпълнител, съгласно който последният се задължава да изпълни работите, определени от възложителя в рамките на инженерен проект по Приложение № 1 (непредставено) - „Метростанция 7“ за разрушаване на подлез. В количествена сметка, част от член първи от договора подробно са разписани дейностите, които следва да бъдат извършени от [фирма]. Към същия са приложени протоколи за приемане на извършена работа (л. 82 - 84, том 1). Както се посочи предметът на спорната ДФ е „Изрязване на предварително напрегната арматура на обект „Метростанция 7“. Такава дейност обаче, не фигурира в нито в представения договор от 06.02.2008 г., нито в посочените протоколи. Не се ангажираха доказателства, в това число съдебно-техническа експертиза, за да се усатнови, че изрязването на предварително напрегната арматура“ като дейност е част от посочените по – горе дейности в договора и /или протоколите или е предпоставка за тяхното извършване. Ето защо не може да се направи обоснован извод, че посочената в спорната ДФ услуга е използвана за последваща облагаема доставка на жалбоподателя, нито че е налице изпълнение от страна на [фирма].

Във връзка с твърденията на процесуалните представители на жалбоподателя, наведени в представените по делото писмени бележки (л. 4) е посочено, че ДФ № 126/29.05.2008 г. (л. 465, том 2) е издадена във връзка с обект „Метростанция 7“ по договор между [фирма] и [фирма] следва да се отбележи, че не се представиха доказателства, че фактурираната услуга е извършена именно на обект „Метростанция 7“. Обратно, с молба от 10.10.2012 г. към ДФ е представен Протокол за приемане на извършени СМР от 29.07.2008 г. (л. 466, том 2). От неговото съдържанието се установява, че представител на [фирма] и представител на [фирма] са установили, че на обект „река С.“ е прорязан бетон, демонтирана е метална конструкция и са пренасяни материали ръчно, а не на обект „Метростанция 7“. Предвид тази

констатация не може да се направи извод, че ДФ № 126/29.05.2008 г. е издадена във връзка с изпълнението на услуги по горепосоченият договор за дейности на „Метростанция 7“. Освен това следва да се отбележи, че представената ДФ № 118 (л. 115, том 1) издадена от [фирма] към [фирма] е от 12.05.2008 г., следователно е издадена преди издаването на ДФ от [фирма] към [фирма], които са от 27.05.2008 г. и 29.05.2008 г.

- *Относно доставките по ДФ 205 от 30.07.2008 г. и ДФ № 206 от 31.07.2008 г.:*

На следващо място в писмените бележки се поддържа, че част от спорните фактури, издадени от [фирма] към [фирма] са свързани с поетите задължения от жалбоподателя към [фирма] по сключен помежду им договор. По делото се представени анекси, без приложение № 1 (л. 40, 41, 42, 43, том 1) и споразумение от 29.10.2010 г. (л. 47, том 1). От тяхното съдържание обаче, не може да се установи какъв е именно предметът на договора от 2002 г., освен че касае „механизация“, чиито цени се влияят от цената на дизеловото гориво. От така представените доказателства не се установява какви са поетите задължения по него от страните и на кой/кои обекти ще се извършват услугите. Последните са само доказателство за развили се между [фирма] и [фирма] облигационни правоотношения, но от тях не се установява никаква конкретика.

- *Относно доставката по ДФ)№ 388 от 30.11.2008 г.:*

В писмените бележки се твърди, че услугите фактурирани с ДФ № 388/30.11.2008 г. от [фирма] са свързани със задълженията на [фирма] за обект на инвеститор [фирма], но доказателства в тази насока не са представени. От тези на л. 55 – 58 от делото, том 1 се установява единствено, че между двете дружества съществуват някакви облигационни отношения, но не и връзката им с предмета на доставката.

Предвид всичко изложено, съдът намира, че за всички гореописани услуги жалбоподателят не проведе пълно и главно доказване с оглед установяване по делото на тяхното действително изпълнение. По делото не беше ангажирана съдебно – техническа експертиза, която след оглед на местата и/или машините, на които се твърди, че са вложени тези СМР и ремонтни дейности на машини, да даде заключение в този смисъл. В това число не бяха ангажирани и гласни доказателствени средства за установяване изпълнението на дейностите СМР и ремонт на машини, посочени по – горе. Предвид така установеното относно доставки от [фирма], по които не е признат данъчен кредит по процесните ДФ съдът намира, че жалбата по отношение на този доставчик е неоснователна. Спорният РА в тази част е законосъобразен, поради което оспорването срещу него следва да бъде отхвърлено. Изводите на органите по приходите и ответника за липсата на реалност по спорните доставки на услуги, за които се твърди, че са извършени от този доставчик, са правилни и законосъобразни. Представените по делото фактури и протоколи към някои от тях не са достатъчни, за да се обоснове реалност на доставката. За целите на данъчното облагане представянето на такива доказателства не е достатъчно, тъй като следва да се установи и докаже по какъв начин е извършена доставката. В тежест на ползващия се от правата по процесните фактури беше да докаже, че отразените сделки действително са се

осъществили. Недоказаната реална услуга, макар и документално оформена в счетоводството, не поражда права за данъчнозадълженото лице. Непредставянето на документи и неангажирането на други доказателства, доказващи реалността на фактурираните услуги в процесната хипотеза, влече след себе си като правна последица непризнаването на получателя на правото на данъчен кредит. Ето защо съдът намира, че правилно и законосъобразно, предвид разписаното в чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС, във вр. с чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС, във вр. с чл. 9, ал. 1 ЗДДС, органите по приходите са приели, че не е налице право на приспадане на данъчен кредит по доставките, за които се твърди, че са извършени от [фирма]. Наличието на фактура и евентуално на протокол към нея не доказва реалното осъществяване на услугите. Фактурата следва да е придружена с други доказателства, насочени към установяване на основната, водеща предпоставка за признаване на правото на данъчен кредит – облагаема доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9 ЗДДС. Непредставянето на документи и неангажирането на други доказателства, доказващи реалността на фактурираните услуги в процесната хипотеза, влече след себе си като правна последица непризнаването на получателя на правото на данъчен кредит. Съдът намира, че такива доказателства не са ангажирани от жалбоподателя, както в хода на ревизионното производство, така и във фазата на съдебното обжалване на РА. Въпреки дадените на жалбоподателя указания с разпореждането за насрочване от 07.06.2012 г. относно разпределението на доказателствената тежест да представи доказателства за реалност на спорните доставки и да установи направените в жалбата твърдения, той не прояви процесуална активност в указания му смисъл. Освен това, съдът намира, че [фирма] не представи доказателства за използването на получената доставка за последващи облагаеми доставки. За събирането и представянето на тези доказателства по делото поведението на доставчика [фирма] е без значение. От значение също така е и факта, че предметът на спорните фактури, издадени от [фирма] не е конкретизиран и по никакъв начин не е индивидуализиран, поради което и не може да се изведе категоричен извод, че е свързан именно с представените по делото протоколи. Законодателят не предпоставя признаването на правото на данъчен кредит само с формалното документално оформяне, ако то не е свързано с реални стопански операции. Предвид това, съдът намира, че законосъобразно с РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит по доставки от [фирма] по спорните фактури. Признаването на правото на данъчен кредит е свързано с установяване по несъмнен начин на реалността на доставката, което в настоящия случай не беше направено.

2. Относно доставки от [фирма], [фирма] и [фирма] съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По ДФ, издадени от [фирма] органът по приходите не е признал право на приспадане на данъчен кредит по получени фактури за услуги в общ размер на 5916,60 (пет хиляди деветстотин и шестнадесет лева и шестдесет стотинки), както следва:

- ДФ № [ЕГН]/08.10.2009 г. (л. 508, том 2) на стойност 5853,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1170,60 лв., с предмет „Транспортна услуга“;

- ДФ № [ЕГН]/27.10.2009 г. (л. 509, том 2) на стойност 6230,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1246,00 лв., с предмет „Услуга със строителни машини“;

- ДФ № [ЕГН]/01.12.2009 г. (л. 510, том 2) на стойност 6987,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1397,40 лв., с предмет „Услуга със строителна механизация“;

- ДФ № [ЕГН]/09.12.2009 г. (л. 511, том 2) на стойност 5551,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1110,20 лв., с предмет „Транспортна услуга“;

- ДФ № [ЕГН]/17.12.2009 г. (л. 512, том 2) на стойност 4962,00 лв. и начислен ДДС в размер на 992,40 лв., с предмет „Транспортна услуга“.

Видно от РД, ревизиращите органи по приходите са направили следните констатации относно доставките от [фирма], по които непризнаването на данъчен кредит е предмет на настоящето производство:

С цел установяване реалността на доставките на [фирма] до доставчика е изпратено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице № 0553-06-709 от 05.07.2011 г. В отговор дружеството-доставчик не е представило документи и на основание чл. 32 ДОПК на 15.07.2011 г. в интернет страницата на НАП е публикувано съобщение № 0553-06-709. Същото е поставено и на таблото за съобщения на определено за целта място. От РД е видно, че към момента на издаването му процедура по връчване по реда на чл. 32 ДОПК не е приключила, като е посочено, че Протоколът от извършената насрещна проверка (ПИНП) ще намери отражение в РА. Извършена е справка в информационната база данни на НАП. Установено е било от ревизиращите органи, че през периода на издаване на фактурите към [фирма] в дружеството няма назначени работници по трудови правоотношения, няма данни за регистриран търговски обект и не са подавани декларации обр. 6 за дължими осигурителни вноски и такива обр.1, а осигурителни вноски не са внасяни. На [фирма] е извършвана ревизия по ЗДДС за периода 01.03.2009 г. до 30.09.2009 г., с която са установени задължения в особено големи размери. Дружеството е издирвано многократно от органите по приходите по реда на чл. 32 ДОПК. Ревизиращите органи са констатирани, че фактурираните услуги със строителни машини и транспортни услуги, но от страна на ревизираното дружество не са представени други документи, от които да се установява на кой обект са извършени фактурираните услуги. Предвид това органите по приходите, изготвили РД са приели, че не се доказва по безспорен начин наличие на доставки по смисъла на чл. 9 ЗДДС от страна на [фирма] към [фирма]. Отчели са, че дружеството-доставчик не притежава ресурсна обезпеченост за извършване на фактурираните услуги, а издаването на ДФ не е доказателство за реално извършена доставка.

Както се посочи, с издадения РА направените предложения от органите по приходите, изготвили РД, за установяване на задължения по ЗДДС във връзка с издадените от този доставчик ДФ, са възприети изцяло, а подаденото възражение от [фирма] е счетено за неоснователно. За да приеме това, органът по приходите издал спорния РА, е съобразил, че през периода, в който са издадени спорните ДФ този доставчик не е имал назначени работници по трудови правоотношения, в информационната система на НАП

няма данни и за регистрирани търговски обекти, не се установява да са подавани декларации обр. 6 и обр. 1, както и да са внасяни осигуровки. При извършената на доставчика ревизия по ЗДДС за периода 01.03.2009 г. – 30.09.2009 г. са установени задължения в особено големи размери. Не е внесен и дължимият ДДС по СД за периодите след ревизията до момента на дерегистрацията по ЗДДС на дружеството, което е многократно от органите по приходите по реда на чл. 32 ДОПК. Във връзка със спорните услуги със строителни машини и транспортни услуги от страна на ревизираното дружество не са представени никакви доказателства, от които да се установи на кой обект за извършени услугите. След изтичането на срока по чл. 32 ДОПК, в указания срок не са представени документи и писмени обяснения. Предвид това и като е отчетел, че доставчикът не разполага с ресурсна обезпеченост, органът по приходите, издал спорния РА е направил извод, че не се установява по безспорен начин наличие на доставки по смисъла на чл. 9 ЗДДС по спорните ДФ.

За да се произнесе по жалбата на [фирма], ответникът е приел, че доставките, за които се поддържа, че са осъществени от доставчика [фирма] са с предмет услуги със строителни машини и транспортни услуги. Във връзка с пояснението, дадено от жалбоподателя, че услугите са предназначени за два обекта на инвеститорите [фирма] и [фирма] е съобразил, че към момента на издаване на процесните ДФ дружеството няма назначени работници по трудови правоотношения, не са подавани декларации обр. 1 и обр. 6 и не са внасяни осигуровки. Предвид това е направил заключение, че не е възможно услугите да бъдат извършени, без изпълнителят да притежава назначени работници, на които да изплаща възнаграждения, да начислява данъци и да плаща осигуровки, какъвто е конкретният случай. Направил е извод, че правилно и законосъобразно е отказано право на ползване на данъчен кредит, поради недоказване реалността на доставките, обективирани в ДФ, издадени от [фирма] и е потвърдил спорния РА в тази част.

По ДФ, издадени от [фирма] органът по приходите не е признал право на приспадане на данъчен кредит по получени фактури за услуги в общ размер на 3050,60 (пет хиляди деветстотин и шестнадесет лева и шестдесет стотинки), както следва:

- ДФ № [ЕГН]/05.05.2010 г. (л. 556, том 2) на стойност 7150,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1430,00 лв., с предмет „извозване на отпадъчен материал от река ...”;

- ДФ № [ЕГН]/11.05.2010 г. (л. 557, том 2) на стойност 8100,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1620,00 лв., с предмет „извозване на отпадъчен материал от река ...”;

Видно от РД, ревизиращите органи по приходите са направили следните констатации относно доставките от [фирма], по които непризнаването на данъчен кредит е предмет на настоящето производство: Този доставчик е фактурирал услуги по извозване на отпадъчен материал от река. При проверка в базата данни на НАП ревизиращите установили, че дружеството е било многократно издирвано по реда на чл. 32 ДОПК, не е подавало декларация обр. 6, не е внасяло осигурителни вноски и няма ресурсна обезпеченост да извърши доставките. [фирма] е имало назначени по трудов

договор лица на следните длъжности: технически ръководител, инженер промишлено и гражданско строителство и общи работници строителство на сгради, но не е имало назначено лице на длъжност шофьор, а фактурираните услуги са свързани с транспорт. Ревизиращите органи са отчетили, че на [фирма] е извършвана ревизия по ЗДДС за периода от м. 04.2009 г. до м. 06.2010 г., в резултат на която са установени задължения в особено големи размери, непогасени към момента на съставяне на РД. Предвид изложеното и като е съобразил липсата на ресурсна обезпеченост за извършване на процесните доставки ревизионният екип е направил заключение, че не се установява по безспорен начин наличието на реално извършени доставки на услуги по смисъла на чл. 9 ЗДДС по спорните фактури.

Както се посочи, с издадения РА направените предложения от органите по приходите, изготвили РД, за установяване на задължения по ЗДДС във връзка с издадените от този доставчик ДФ, са възприети изцяло. Видно от подаденото възражение срещу РД по отношение на доставките от [фирма] ревизираното дружество не е възразило изрично и не е представило доказателства.

За да се произнесе по жалбата на дружеството по отношение на фактурираните от [фирма] доставки на услуги по „извозване на отпадъчен материал от река”, ответникът е приел, че дружеството няма назначени лица на длъжност шофьор и не е доказано кой е извършил транспортната услуга. Съобразил е и липсата на данни за притежавани транспортни средства от доставчика. Предвид изложеното е направил извод, че не е доказано реално извършване на услуги, по смисъла на чл. 9 ЗДДС, поради което е потвърдил РА в тази част.

По ДФ, издадени от [фирма] органът по приходите не е признал право на приспадане на данъчен кредит по получени фактури за услуги в общ размер на 7040,00 (седем хиляди и четиридесет лева), както следва:

- ДФ № 9240/14.12.2010 г. (л. 558, том 2) на стойност 23368,00 лв. и начислен ДДС в размер на 4673,60 лв., с предмет „Услуга със строителни машини и транспорт на (река), курсове;

- ДФ № 9258/29.12.2010 г. (л. 558, том 2) на стойност 11832,00 лв. и начислен ДДС в размер на 2366,40 лв., с предмет „Транспортна услуга – В. – В.;

Видно от РД, ревизиращите органи по приходите са направили следните констатации относно доставките от [фирма], по които непризнаването на данъчен кредит е предмет на настоящето производство:

По отношение на доставчика е извършена справка в информационния масив на НАП. В резултат е констатирано, че дружеството е регистрирано по ЗДДС от 30.06.2006 г. От м. 09.2009 г. до м. 06.2011 г. то е подавало нулеви справки-декларации по ЗДДС, но няма отразени фактури, издадени на [фирма]. [фирма] е издирвано многократно по реда на чл. 32 ДОПК. През периода на издаване на фактурите към [фирма] в дружеството не е имало назначени работници по трудови правоотношения, няма подавани декларации обр. 6 за дължими осигурителни вноски и ДДФЛ за 2010 г., както и декларации обр. 1. Има данни за регистрирано едно фискално устройство на адрес в [населено място], офис. Предвид направените установявания ревизиращите

органили са направили заключение, че не се доказват реално извършени услуги от страна на [фирма] към ревизираното дружество.

Както се посочи, с издадения РА направените предложения от органите по приходите, изготвили РД, за установяване на задължения по ЗДДС във връзка с издадените от този доставчик ДФ, са възприети изцяло. Видно от подаденото възражение срещу РД по отношение на доставките от [фирма] ревизираното дружество не е възразило изрично и не е представило доказателства.

За да се произнесе по жалбата на дружеството, ответникът е съобразил, че доставките, за които се поддържа, че са осъществени от [фирма] са с предмет „услуги“, за които дружеството - жалбоподател не е конкретизирало какви именно са те и с каква цел са използвани. След извършена справка в информационната система на НАП е установено, че от м. 09.2009 г. до м. 06.2011 г., в периода, в който са извършени и процесните доставки, [фирма] е подавало нулеви справки-декларации по ЗДДС и не е декларирало такива доставки. Това и ресурсната необезпеченост на доставчика е дало основание на решаващия орган да потвърди спорния РА и в тази част.

Предвид всичко изложено, съдът намира, че за всички гореописани услуги, за които се твърди, че са осъществени от [фирма], [фирма] и [фирма] жалбоподателят не проведе пълно и главно доказване с оглед установяване по делото на тяхното действително изпълнение. Въпреки дадените на жалбоподателя указания с разпореждането за насрочване от 07.06.2012 г. относно разпределението на доказателствената тежест да представи доказателства за реалност на спорните доставки и да установи направените в жалбата твърдения, той не прояви процесуална активност в указания му смисъл. По делото не бяха представени доказателства досежно съществуващи правоотношения между жалбоподателя и посочените доставчици и за развилите се помежду им отношения - договори за възлагане извършването на услуги, протоколи за приемане на работата, пътни листове или други индивидуализиращи по някакъв признак тези отношения.

Относно транспортните услуги - не се представиха документи, от които да е видно в какво се изразява всяка от транспортните услуги, с какви превозни средства са извършени, чия собственост са те, вида на превозвания товар, респективно изпълнение на специални изисквания към транспортното средство и по какъв маршрут е извършен транспортът.

Относно фактурираните услуги: „услуга със строителни машини“, „услуга със строителна механизация“ и „услуга със строителни машини и транспорт на (река), курсове - неизяснено остана в какво точно се изразяват тези услуги. Възможно е да се касае за наемане на машини, за наемане на лица, за извършване на някаква специализирана работа със специализирана транспортна машина и т. н. По делото не бяха приобщени доказателства за местонахождението на обектите, на които са извършени процесните услуги от този вид, с какви машини (вид и собственост) и на какъв терен.

По отношение на ДФ: № [ЕГН]/05.05.2010 г., с предмет „извозване на отпадъчен материал от река ...“, ДФ № [ЕГН]/11.05.2010 г., с предмет „извозване на отпадъчен материал от река ...“ не бяха представени пътни листове, от които да е видно точното място на натоварване и разтоварване на

отпадъчните материали, не се изясни и установи характера на превозваните отпадъчни материални, респективно вида на превозните средства (в това число специални изисквания съобразно превозвания товар), с които са извозвани, обемът на отпадъчните материали и на каква база е определена цената.

Освен това, съдът намира, че [фирма] не представи доказателства за използването на получената доставка за последващи облагаеми доставки. За събирането и представянето на тези доказателства по делото поведението на доставчиците [фирма], [фирма] и [фирма] е без значение. От значение също така е факта, че предметът на спорните фактури, издадени от тези доставчици не е конкретизиран и по никакъв начин не е индивидуализиран, поради което не може да се изведе категоричен извод за връзката между тези доставки, представени от жалбоподателя доказателства и такива за последващи облагаеми доставки. Представените по делото фактури не са достатъчни, за да се обоснове реалност на доставките. Делото остана непопълнено и с доказателства, от които да се установи, че действително [фирма], Г. Т." Е. и [фирма] са предоставили услугите посочени в ДФ. В тежест на ползващия се от правата по процесните ДФ беше да докаже, че отразените сделки действително са се осъществили. Недоказаната реална услуга, макар и документално оформена в счетоводството, не поражда права за данъчнозадълженото лице. Непредставянето на документи и неангажирането на други доказателства, доказващи реалността на фактурираните услуги в процесната хипотеза, влече след себе си като правна последица непризнаването на получателя на правото на данъчен кредит. Ето защо съдът намира, че изводите на органите по приходите и на ответника за липсата на реалност по спорните услуги, за които се твърди, че са извършени от тези доставчици са правилни и законосъобразни по всички изложени по – горе правни съображения досежно доставките от [фирма].

3. Относно доставки от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]:

3.1. Относно доставки от [фирма] съдът приема за установено от фактическа страна следното:

По ДФ, издадени от [фирма] органът по приходите не е признал право на приспадане на данъчен кредит по получени фактури, както следва:

- ДФ № 246/02.02.2009 г. (л. 513, том 2), на стойност 10833,00 лв. и начислен ДДС в размер на 2167,00 лв., с предмет „1. Дизел, 2. Хидравлично масло”.

Представена е стокова разписка с посочени: наименование на стоките, количество и единична цена, които са идентични със записаните в ДФ (л. 147, том 1);

- ДФ № 252/02.03.2009 г. (л. 514, том 2) на стойност 10833,00 лв. и начислен ДДС в размер на 2167,00 лв., с предмет „Дизел, хидравлично масло”.

Представена е стокова разписка с посочени: наименование на стоките, количество и единична цена, които са идентични със записаните в ДФ (л. 141, том 1);

- ДФ № 254/03.04.2009 г. (л. 515, том 2) на стойност 10833,00 лв. и

начислен ДДС в размер на 2167,00 лв., с предмет „Дизел, хидравлично масло”.

Представена е стокова разписка с посочени: наименование на стоките, количество и единична цена, които са идентични със записаните в ДФ (л. 145, том 1);

- ДФ № 262/02.05.2009 г. (л. 516, том 2) на стойност 10833,00 лв. и начислен ДДС в размер на 2167,00 лв., с предмет „Дизел, хидравлично масло”.

Представена е стокова разписка с посочени: наименование на стоките, количество и единична цена, които са идентични със записаните в ДФ (л. 135, том 1);

- ДФ № 445/02.06.2009 г. (л. 517, том 2) на стойност 12541,70 лв. и начислен ДДС в размер на 2508,34 лв., с предмет „Дизел и хидравлично масло”.

Представена е стокова разписка с посочени: наименование на стоките, количество и единична цена, които са идентични със записаните в ДФ (л. 139, том 1);

- ДФ № 565/02.07.2009 г. (л. 518, том 2) на стойност 12679,70 лв. и начислен ДДС в размер на 2535,94 лв., с предмет „Дизел и хидравлично масло”.

Към тази ДФ е приложена стокова разписка с посочени: наименование на стоките, количество и единична цена, които са идентични със записаните в ДФ (л. 125, том 1);

- ДФ № 568/10.08.2009 г. (л. 519, том 2) на стойност 12541,70 лв. и начислен ДДС в размер на 2508,34 лв., с предмет „Дизел и хидравлично масло”.

Представена е стокова разписка с посочени: наименование на стоките, количество и единична цена, които са идентични със записаните в ДФ (л. 133, том 1);

- ДФ № 569/04.09.2009 г. (л. 520, том 2) на стойност 12541,70 лв. и начислен ДДС в размер на 2508,34 лв., с предмет „Дизел и хидравлично масло”.

Представена е стокова разписка с посочени: наименование на стоките, количество и единична цена, които са идентични със записаните в ДФ (л. 137, том 1);

- ДФ № 575/02.10.2009 г. (л. 521, том 2) на стойност 13103,60 лв. и начислен ДДС в размер на 2620,72 лв., с предмет „дизел, хидравлично масло и моторно масло 10w40”.

Представена е стокова разписка с посочени: наименование на стоките, количество и единична цена, които са идентични със записаните в ДФ (л. 131, том 1);

- ДФ № 585/23.11.2009 г. (л. 522, том 2) на стойност 11208,00 лв. и начислен ДДС в размер на 2241,60 лв., с предмет „Дизел”.

Представена е стокова разписка с посочени: наименование на стоките, количество и единична цена, които са идентични със записаните в ДФ (л. 143, том 1);

- ДФ № 592/17.12.2009 г. (л. 523, том 2) на стойност 10507,50 лв. и

начислен ДДС в размер на 2101,50 лв., с предмет „Дизел“;

- ДФ 673/02.02.2010 г. (л. 524, том 2) на стойност 10297,70 лв. и начислен ДДС в размер на 2059,54 лв., с предмет „Дизел – продажба на едро“.

Представена е стокова разписка с посочени: наименование на стоките, количество и единична цена, които са идентични със записаните в ДФ (л. 126, том 1);

- ДФ № 769/02.03.2010 г. (л. 525, том 2) на стойност 11046,00 лв. и начислен ДДС в размер на 2209,20 лв., с предмет „Дизел – продажба на едро“.

Представена е стокова разписка с посочени: наименование на стоките, количество и единична цена, които са идентични със записаните в ДФ (л. 129, том 1);

- ДФ № 280/20.04.2010 г. (л. 392, том 1) на стойност 11985,14 лв. и начислен ДДС в размер на 2397,03 лв. с предмет „Дизел“;

- ДФ № 595/22.12.2009 г. (л. 394, том 1) на стойност 13805,00 лв. и начислен ДДС в размер на 2761,00 лв., с предмет „дизел, ДВГ масло (туби), барабани – комплект накладки товарен автомобил „Волво“.

Видно от РД ревизиращите органи по приходите са направили следните констатации относно доставките от [фирма], по които непризнаването на данъчен кредит е предмет на настоящето производство:

С цел установяване реалността на доставките от [фирма] е изпратено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице № 0553-00-462 от 29.06.2011 г. В отговор дружеството – доставчик не е представило документи и на основание чл. 32 ДОПК на 12.07.2011 г. в интернет страницата на НАП е публикувано съобщение № 0553-06-462. Същото е поставено на таблото за съобщения на определено за целта място. Към момента на издаването на РД процедура по връчване по реда на чл. 32 ДОПК не е приключила, като е посочено, че ПИНП ще намери отражение в РА. В резултат на извършената справка в информационната база данни на НАП ревизиращите са констатирани, че [фирма] е регистрирано по ЗДДС от 29.10.2008 г. и дерегистрирано от страна на органите по приходите считано от 13.04.2010 г. Установили са, че в периода на издаване на спорните ДФ [фирма] е имало назначени лица на следните длъжности: шофьор на товарен автомобил, счетоводител, технически сътрудник - офис и работник строителство. Няма данни за регистриран търговски обект и ЕКАФП. Подавани са декларации обр. 6 за дължими осигурителни вноски, както и декларации обр. 1 за периодите от м. 01 до м. 07.2009 г. На [фирма] е извършвана ревизия по ЗДДС за периода 01.11.2008 г. до 31.10.2009 г. и по ЗКПО за 2008 г. и 2009 г., при която са установени задължения в особено големи размери. Дружеството е издирвано многократно от органите по приходите по реда на чл. 32 ДОПК. Ревизиращите органи са съобразили предмета на спорните фактури, издадени от този доставчик - гориво - дизел, като количеството по всички фактури е от 5000 литра до 8000 литра и масло в количества от 10 до 420 литра. Предвид гореизложеното и това, че доставчикът не притежава ресурсна обезпеченост за извършване на фактурираните доставки, ревизиращите са приели, че не се установява по безспорен начин наличие на

доставки по смисъла на чл. 6 ЗДДС от страна на [фирма] към [фирма]. Както се посочи, с издадения РА направените предложения от органите по приходите, изготвили РД, за установяване на задължения по ЗДДС във връзка с издадените от този доставчик ДФ, са възприети изцяло, а подаденото възражение от [фирма] е счетено за неоснователно. Във връзка с представените документи и наведени аргументи в подаденото писмено възражение срещу РД в спорния РА са направени следните допълнителни констатации: Относно доставките осъществени от [фирма] с възражението срещу РД са представени копия на складови разписки към всяка фактура за гориво издадена от [фирма]. Прието е, че същите не удостоверяват реално изпълнение на доставка на гориво, тъй като видно от РД е установено, че на адреса, фигуриращ като обект в издадените фискални бонове няма бензиностанция или друго съоръжение, от което да се продава гориво. Наличието на цистерна в обекта на ревизираното дружество не се оспорва, но същата е стационарна и съгласно устни обяснения на управителя, горивото се доставя на място. В хода на проверката на [фирма] не са представени доказателства, че дружеството разполага с движими или недвижими активи за съхранение или пренасяне на гориво. Във връзка с изложеното органът по приходите, издал спорния РА, е направил заключение, че с възражението не са депозирани допълнителни доказателства, оборващи направените констатации в РД, поради което ги е потвърдил и е установил оспорените задължения.

За да се произнесе по жалбата на дружеството, ответникът е приел, че доставките осъществени от [фирма] на дизелово гориво и двигателно масло са със специфичен характер. За осъществяването на такива доставки, за съхранението и транспортиране на горивото и маслото се изискват специални активи, за които дружествата не са представили документи, че притежават. Не са представени доказателства откъде е закупено горивото, в какви цистерни е съхранявано и с какви специализирани автомобили е транспортирано. Решаващият орган е посочил, че превозът на гориво следва да се осъществи само и единствено с товарни автомобили, пригодени специално за целта, като [фирма] не са представили документи за притежавани такива активи. Не са представени и пътни листа и товарителници, в които да са уточнени началният товарен и разтоварен пункт, датата на извършване на превоза и лицата, които са управлявали транспортните средства. Взето е становище, че единствено приложените складови разписки не доказват, че горивото е доставено именно от посочените субекти. При извършена проверка на място на адреса, посочен във фискалните бонове, приложени към ДФ, е било установено, че на няма склад, помещение или дори само офис, ползван от [фирма]. По тези съображения ответникът е направил извод, че фискалното устройство е регистрирано на адрес, на който доставчикът няма регистриран и ползван обект.

3.2. Относно доставки от [фирма] съдът приема за установено от фактическа страна следното:

По ДФ, издадени от [фирма] органът по приходите не е признал право на приспадане на данъчен кредит по получени фактури в общ размер на 12214,00 лв., както следва:

- ДФ № 330/08.04.2008 г. (л. 526, том 2) на стойност 10000,00 лв. и начислен ДДС в размер на 2000,00 лв., с предмет „Дизел“;

Представена е стокова разписка с посочени: наименование на стоките, количество и единична цена, които са идентични със записаните в ДФ (л. 160, том 1);

- ДФ № 509/01.05.2008 г. (л. 527, том 2) на стойност 10000,00 лв. и начислен ДДС в размер на 2000,00 лв., с предмет „Дизел“;

Представена е стокова разписка с посочени: наименование на стоките, количество и единична цена, които са идентични със записаните в ДФ (л. 158, том 1);

- ДФ 770/04.08.2008 г. (л. 528, том 2) на стойност 10400,00 лв. и начислен ДДС в размер на 2080,00 лв., с предмет „Дизел“;

Представена е стокова разписка с посочени: наименование на стоките, количество и единична цена, които са идентични със записаните в ДФ (л. 150, том 1);

- ДФ № 782/04.09.2008 г. (л. 529, том 2) на стойност 10400,00 лв. и начислен ДДС в размер на 2080,00 лв., с предмет „дизел“;

Представена е стокова разписка с посочени: наименование на стоките, количество и единична цена, които са идентични със записаните в ДФ (л. 156, том 1);

- ДФ № 1158/02.10.2008 г. (л. 530, том 2) на стойност 10250,00 лв. и начислен ДДС в размер на 2050,00 лв., с предмет „дизел“;

Представена е стокова разписка с посочени: наименование на стоките, количество и единична цена, които са идентични със записаните в ДФ (л. 152, том 1);

- ДФ № 1180/09.11.2008 г. (л. 531, том 2) на стойност 10020,00 лв. и начислен ДДС в размер на 2004,00 лв., с предмет „Дизел“;

Представена е стокова разписка с посочени: наименование на стоките, количество и единична цена, които са идентични със записаните в ДФ (л. 154, том 1);

- ДФ № 528/02.06.2008 г. (л. 404, том 1) на стойност 11000,00 лв. и начислен ДДС в размер на 2200,00 лв., с предмет „Дизел“.

Видно от РД ревизиращите органи по приходите са направили следните констатации относно доставките от [фирма], по които непризнаването на данъчен кредит е предмет на настоящето производство:

С цел установяване реалността на доставката на [фирма] е изпратено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице № 0553-00-463 от 29.06.2011 г. В отговор дружеството не е представило документи и на основание чл. 32 ДОПК на 15.07.2011 г. в интернет страницата на НАП е публикувано съобщение № 0553-06-462. Същото е поставено и на таблото за съобщения на определено за целта място. Към момента на издаването на РД процедурата по връчване по реда на чл. 32 ДОПК не е приключила, но в него е посочено, че ПИНП проверка ще намери отражение в РА. Извършена е справка в информационната база данни на НАП, в резултат на което е констатирано, че [фирма] е регистрирано по ЗДДС от 08.10.2007 г. и дерегистрирано от страна на органите по приходите считано от 11.12.2008 г. Установено е, че в периода на издаване на спорните ДФ дружеството е имало

назначени лица на следните длъжности: строител жилища, 4 лица монтажник изделия от пластмаса, 2 лица на длъжност технически сътрудник - офис, шофьор на тежкотоварен автомобил, счетоводител, двама работници строителство, домакин склад, като всички са освободени на 01.08.2008 г. Подадена една декларация обр. 6 за м. 08.2008 г. Подавани са декларации обр. 1 за периодите от м. 03 до м. 08.2008 г. и са внесени осигурителни вноски само за м. 08.2008 г. Ревизиращите орани са съобразили, че предметът на спорните доставки е гориво - дизел, като количеството по всички фактури е от 5000 литра до 6000 литра. Към някои от ДФ са приложени фискални бонове от обект „склад строителни материали”, находящ се в [населено място], [улица]. Извършени са посещения на адреса, който е и адрес за кореспонденция на дружеството, като е установено, че там няма склад за строителни материали или офис, както и бензиностанция или друго съоръжение, от което може да се извършва продажба на гориво. Предвид гореизложеното и липсата на ресурсна обезпеченост за извършване на фактурираните доставки, органите по приходите са счели, че не се установява по безспорен начин наличие на реални доставки по смисъла на чл. 6 ЗДДС от страна на [фирма] към [фирма].

Както се посочи, с издадения РА направените предложения от органите по приходите, изготвили РД, за установяване на задължения по ЗДДС във връзка с издадените от този доставчик ДФ, са възприети изцяло, а подаденото възражение от [фирма] е счетоно за неоснователно. За да приеме това, органът по приходите издал спорния РА, е съобразил, че относно доставките от [фирма] в РА с възражението са представени копия на складови разписки. По аналогични мотивите като тези по отношение на [фирма] органът по приходите е приел, че не се оборват направените констатации в РД и е утвърдил предложението за установяване на задължения.

За да се произнесе по жалбата на дружеството, ответникът е направил идентични изводи както по отношение на доставките, осъществени от [фирма] (виж по – горе).

3.3. Относно доставки от [фирма] съдът приема за установено от фактическа страна следното:

По ДФ, издадени от [фирма] органът по приходите не е признал право на приспадане на данъчен кредит по получени фактури в общ размер на 13050,17 лв., както следва:

- ДФ № 269/26.05.2010 г. (л. 544, том 2), на стойност 8200,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1640,00 лв., с предмет „Дизел”;

Представена е стокова разписка с посочени: наименование на стоките, количество и единична цена, които са идентични със записаните в ДФ (л. 191, том 1);

- ДФ № 300/03.06.2010 г. (л. 545, том 2), на стойност 10004,00 лв. и начислен ДДС в размер на 2000,80 лв., с предмет „Дизел”;

Представена е стокова разписка с посочени: наименование на стоките, количество и единична цена, които са идентични със записаните в ДФ (л. 189, том 1);

- ДФ № 128/24.08.2010 г. (л. 546, том 2), на стойност 11725,00 лв. и начислен ДДС в размер на 2345,00 лв., с предмет „Дизел”.

Представена е и стокова разписка с посочени: наименование на стоките, количество и единична цена, които са идентични със записаните в ДФ (л. 187, том 1);

- ДФ № 194/11.10.2010 г. (л. 547, том 2), на стойност 11984,25 лв. и начислен ДДС в размер на 2396,85 лв., с предмет „Дизел”.

Представена е стокова разписка с посочени: наименование на стоките, количество и единична цена, които са идентични със записаните в ДФ (л. 185, том 1);

- ДФ № 289/09.11.2010 г. (л. 548, том 2), на стойност 10807,60 лв. и начислен ДДС в размер на 2161,52 лв., с предмет „Дизел”;

Представена е стокова разписка с посочени: наименование на стоките, количество и единична цена, които са идентични със записаните в ДФ (л. 183, том 1);

- ДФ № 315/09.12.2010 г. (л. 549, том 2), на стойност 12530,00 лв. и начислен ДДС в размер на 2506,00 лв., с предмет „Дизел”;

Представена е стокова разписка с посочени: наименование на стоките, количество и единична цена, които са идентични със записаните в ДФ (л. 181, том 1);

3.4. Относно доставки от [фирма] съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Представена ДФ № 45/22.07.2010 г. (л. 550, том 2) на стойност 13396,65 лв. и начислен ДДС в размер на 2679,33 лв., издадена от този доставчик с предмет „Дизел”, както и стокова разписка (към възражението срещу РД) с посочени: наименование на стоките, количество и единична цена, които са идентични със записаните в ДФ (л. 195, том 1);

Видно от РД ревизиращите органи по приходите са направили следните констатации относно доставките от [фирма] и [фирма], по които непризнаването на данъчен кредит е предмет на настоящето производство: При извършена проверка в базата данни на НАП е установено, че дружествата са били многократно издирвани по реда на чл. 32 ДОПК, не са подавали декларации обр. 6, не са внасяли осигурителни вноски и нямат ресурсна обезпеченост да извършват доставките. В [фирма] има назначени 5 строителни работници и няма данни за регистриран касов апарат. Във [фирма] към датата на доставката няма назначени лица по трудови правоотношения, има регистрирано фискално устройство за обект: [улица]. Издаваните фискални бонове към фактурите от посочените дружества не отговарят на изискванията на чл. 27 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. Предвид гореизложеното и липсата на ресурсна обезпеченост за извършване на фактурираните доставки, органите по приходите са счели, че не се установява по безспорен начин наличие на доставки по смисъла на чл. 6 ЗДДС от страна на тези доставчици към [фирма] като в този смисъл са направили предложение за установяване на задължения.

Както се посочи, с издадения РА направените предложения от органите по приходите, изготвили РД, за установяване на задължения по ЗДДС във връзка с издадените от тези доставчици ДФ, са възприети изцяло, а подаденото възражение от [фирма] е счетено за неоснователно. За да приеме това,

органът по приходите издал спорния РА, е съобразил, че от доставчиците [фирма] и [фирма] в РА са представени в допълнение складови разписки, но същите не оборват констатациите, направени в РД.

За да се произнесе по жалбата на дружеството, ответникът е приел, че доставките с предмет „продажба на дизелово гориво не документират реални доставки, по смисъла на чл. 6 ЗДДС, тъй като дружествата нямат ресурсна обезпеченост да извършат тези доставки. Към датата на издаване на фактурите [фирма] има назначени пет лица по трудов договор на длъжност „строителен работник“, която е неотнормирана към предмета на доставките, а [фирма] няма назначени лица по трудови правоотношения. Освен това дружествата не са подавали декларации обр. 6 за дължими осигурителни вноски и не са внасяли такива. Липсват и доказателства, че доставчиците притежават техническа обезпеченост (специални Д.), необходима за доставката на горива.

3.5. Относно доставки от [фирма] съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По ДФ, издадени от [фирма] органът по приходите не е признал право на приспадане на данъчен кредит по ДФ., както следва:

- ДФ № 341/31.01.2011 г. (л. 551, том 2), на стойност 9250,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1850,00 лв., с предмет „Дизелово гориво“;
- ДФ № 810/22.02.2011 г. (л. 552, том 2), на стойност 3885,00 лв. и начислен ДДС в размер на 777,00 лв., с предмет „Дизелово гориво“;
- ДФ № 819/25.02.2011 г. (л. 553, том 2), на стойност 3885,00 лв. и начислен ДДС в размер на 777,00 лв., с предмет „Дизелово гориво“;
- ДФ № 806/19.02.2011 г. (л. 554, том 2), на стойност 3885,00 лв. и начислен ДДС в размер на 777,00 лв., с предмет „дизелово гориво“;
- ДФ № 803/15.02.2011 г. (л. 555, том 2), на стойност 3885,00 лв. и начислен ДДС в размер на 777,00 лв., с предмет „Дизелово гориво“;

Видно от РД ревизиращите органи по приходите са направили следните констатации относно доставките от [фирма], по които непризнаването на данъчен кредит е предмет на настоящето производство: Дружеството е deregистрирано от страна на органите по приходите на 11.03.2011 г. Издирвано е многократно по реда на чл. 32 ДОПК. Няма назначени работници по трудови правоотношения. На дружеството е извършена ревизия по ЗДДС за периода м.06.2010 г.- м.11.2010 г., при което са установени задължения в особено големи размери - не са погасени. В дневника за продажби за м.01.2011 г. е отразена спорната ДФ № 341/31.01.2011 г. с данъчна основа 9250,00 лв. и ДДС в размер на 1850,00 лв., но с предмет „Продажба на стоки“. За м.02.11 г. няма подавани дневници за покупки и продажби и СД. Предмет на доставките по всички фактури издадени от [фирма] е дизелово гориво в количества от 2100 литра до 5000 литра. Няма данни за регистрирано фискално устройство, но към представените ДФ е приложен фискален бон от ЕКАФП, регистриран на обект „офис“ в [населено място],[жк],[жилищен адрес] вх. „Д“. Констатиратото е също така, че фискалните бонове не отговарят на нормативните изисквания.

Както се посочи, с издадения РА направените предложения от органите по приходите, изготвили РД, за установяване на задължения по ЗДДС във връзка

с издадените от този доставчик ДФ. Видно от подаденото възражение срещу РД по отношение на доставките от [фирма] ревизираното дружество не е възразило изрично и не е представило доказателства.

За да се произнесе по жалбата на дружеството, ответникът е приел, че доставките с предмет „продажба на дизелово гориво“ не документират реални доставки, по смисъла на чл. 6 ЗДДС по съображенията, изложени по – горе отнсоно доставките от [фирма] и [фирма].

Относно спорните доставки от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] съдът намира от правна страна следното:

Правилни и законосъобразни са изводите на органите по приходите и на ответника за липсата на реалност по спорните доставки, за които се твърди, че са извършени от тези дружества.

По делото не бяха представени доказателства досежно съществуващи правоотношения между жалбоподателя и дружествата-доставчици, а именно договори, рамкови договори или споразумения за доставка на гориво и хидравлично масло. Дори да се приеме, че такива не са необходими с оглед установяване реалността на конкретните доставки, следва да се отчете това, че не се представиха каквито и да е други доказателства – пътни листа, приемо-предавателни протоколи, доказателства за заскладяване на горивото в цистерната на дружеството (ако се приеме, че действително такава е налична там), респективно за изписването му от цистерната с оглед твърдяното разходване на горивото за целите на дейността на [фирма], както и доказателства за съхранението и разходването на хидравличното масло. От представените към възражението срещу РД стокови разписки не се установява адресът на натоварване и разтоварване на предмета на доставките дизела и хидравличното масло (освен, че е в [населено място]), а са посочени само имената на дружествата и индивидуализиращите ги номера. Освен това не се установи и доказва за чия сметка е транспортът на дизела и хидравличното масло, както и с какво превозно средство е извършен той - собствено или наето. В тази връзка неизяснено е дали в посочената в ДФ цена е включен и транспорт. На следващо място, не е вярно твърдяното в писмените бележки на процесуалните представители на [фирма] (л. 13 от тях), че е безспорен факта на използване на горивото, предмет на спорните доставки, в дейността на дружеството – жалбоподател, респективно, че е използвано за последващи облагаеми доставки. Възприетата счетоводна практика от [фирма] на осчетоводяване (изписване) на разход (виж. л. 20, 21 и л. 25 от заключението на съдебносчетоводната експертиза) не оправдава липсата на отчетност във връзка с установяване разхода на гориво от машините, ползвани от дружеството. С оглед провеждане на успешна доказателствена дейност дружеството – жалбоподател следваше да приобщи към доказателствената съвкупност доказателства за установяване разхода на гориво и масло от тези машини по периоди на база отработени часове и пробег на автомобилите (съобразно приетите разходни норми), както и доказателства за изписването на необходимото количество гориво от цистерната поетапно, за да установи влагането на предмета на спорните доставки в последващи облагаеми доставки. В този смисъл необходимо беше приобщаването и на справките, съставяни за вътрешната отчетност в

дружеството за установяване на разхода на гориво за отделните отчетни периоди на база отработените часове от строителната механизация и пробег на товарни автомобили съобразно приети разходни норми на гориво на отделните строителни машини и друга техника (литри/час), данни за които се съдържат в съдебносчетоводната експертиза (л. 21 от нея). С оглед така написаното следва да се посочи, че не се представиха доказателства за притежаваната от [фирма] строителна механизация, състоянието, в което се е намирала през процесните периоди, както и доказателства за това, че въобще е работено с нея, респективно че е била отдавана под наем. Противно на твърдяното от жалбоподателя констатации относно тази механизация не се съдържат нито в РД, нито в РА. Таблица № 25 относно извлечение от инвентарен опис на дълготрайни активи на [фирма] не може да замести представянето на такива доказателства.

Не се представиха и доказателства за съхранението на горивото, тъй като по делото не се приобщи никаква документация във връзка с вместимостта на цистерната, която се твърди, че [фирма] притежава и нейното състояние, в това число не се ангажира техническа експертиза за установяване на така изброените по – горе релевантни факти. Доказателства за съхранение на хидравличното масло също не се представиха. Единствено са представени складови разписки (към възражението срещу РД), които не са достатъчни за установяване действителната доставка на гориво и хидравлично масло. Освен това по делото не се установи и доказва какво точно гориво е необходимо за машините, които жалбоподателя твърди, че притежава, а именно дизел или бензин, както и какъв точно дизел. В., видът на дизела не е конкретизиран и видно от предмета на спорните доставки.

Реалността на доставките е фактически въпрос, който при прехвърлянето на право на собственост на родовоопределени вещи, каквито в настоящия случай са дизелово гориво и хидравлично масло, се свежда до представяне на доказателства за предаване, приемане, транспортиране на стоките и физическото им наличие при ревизираното лице, както и използването им за последващи облагаеми доставки от страна на получателя, съответно получаване на резултата от услугите, който да е свързан с дейността на получателя. В процесния случай такива доказателства не се представиха. Осчетоводяването на фактурите при ревизираното лице може да бъде само косвено доказателство за реалното наличие на стоките по тях, евентуално за използването им за независимата икономическа дейност на дружеството-жалбоподател, което обаче не е достатъчно при липса на каквито и да било преки доказателства.

В хода на ревизионното производство са направени справки в информационния масив на НАП, като е констатирано, че продажбите от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] са отчитани или на обикновен ЕКАФП или дружеството изобщо няма регистриран такъв. По делото не се установи и доказва, че дружествата осъществили спорните доставки са имали монтирани измервателни средства или съответни данни за количеството на продаденото гориво, които са в противоречие с Наредба Н-18 за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. В чл. 2 от същата са описани видовете фискални устройства

според вида на съответните стоки, които се предлагат като в т. 3 е регламентирано, че за отчитане на оборотите от продажби на течни горива чрез одобрени по смисъла на Закона за измерванията средства за измерване на разход, трябва да се използва електронна система с фискална памет (ЕСФП). В конкретния случай, не се доказва, че такова устройство е използвано като също така не се ангажираха и доказателства за спазване на изискванията на Наредба за изисквания за качеството на течните горива, условията, реда и начина на техния контрол, приета с ПМС 156/2003 г.

В тежест на ползващия се от правата по процесните фактури беше да докаже, че посочените доставки на стоки действително са извършени. Недоказаната реална доставка на стока, макар и документално оформена в счетоводството, не поражда права за данъчнозадълженото лице. Непредставянето на документи и неангажирането на други доказателства, доказващи реалността на фактурираните стоки в процесната хипотеза, влече след себе си като правна последица непризнаването на получателя на правото на данъчен кредит. Ето защо съдът намира, че изводите на органите по приходите и на ответника за липсата на реалност по спорните доставки на гориво и хидравлично масло, за които се твърди, че са извършени от тези доставчици са правилни и законосъобразни по всички изложени по – горе правни съображения досежно доставките от [фирма].

4. Относно доставки от [фирма] съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По ДФ, издадени от [фирма] органът по приходите не е признал право на приспадане на данъчен кредит по получени фактури в общ размер на 51999,00 лв., както следва:

- ДФ № 379 от 21.08.2007 г. (л. 532 , том 2) на стойност 30480,00 лв. и начислен ДДС в размер 6096,00 лв., с предмет „Извършени СМР, направа на основа за ограда на обект „Производствена база на фирма „К. 90”,[жк], съгласно акт обр. 19/21.08.2007 г.”

В административната преписка е представен Протокол обр. 19 за установяване на извършени ремонтни работи от 21.08.2007 г. (л. 163, том 1). Същият е съставен, за да удостовери, че е извършена проверка на място от инвеститора [фирма] и главния изпълнител [фирма] на обект „Производствена база К. 90”, при което е установено, че към 21.08.2007 г. са извършени и подлежат на заплащане следните СМР: „Оформяне на ивични основи; направа на заготовка на арматура за основи на ограда; направа на заготовки – метални планки; направа на кофраж; полагане на арматура; полагане на бетон”. В същия са посочени единица мярка, количество, единична и обща цена, които са идентични със записаните в ДФ;

- ДФ № 386 от 28.08.2007 г. (л. 533 , том 2) на стойност 33120,00 лв. и начислен ДДС в размер 6624,00 лв., с предмет „Извършени СМР – направа и монтаж на метални пана за ограда на обект „Производствена база „К. 90”,[жк], съгласно акт обр. 19/28.08.2007 г.

В административната преписка е представен Протокол обр. 19 за установяване на извършени ремонтни работи от 28.08.2007 г. (л. 164, том 1). Същият е съставен, за да удостовери, че е извършена проверка на място от инвеститора [фирма] и главния изпълнител [фирма] на обект

„Производствена база К. 90”, при което е установено, че към 28.08.2007 г. са извършени и подлежат на заплащане следните СМР: „Метални пана за ограда; монтаж на метални пана за ограда”. В същия са посочени единица мярка, количество, единична и обща цена, които са идентични със записаните в ДФ;

- ДФ № 530 от 21.11.2007 г. (л. 534 , том 2) на стойност 17250,00 лв и начислен ДДС в размер 3450,00 лв., с предмет „Полагане на бетон и арматури, направа на метална конструкция”;

В административната преписка е представен Протокол обр. 19 за установяване на извършени ремонтни работи от 26.11.2007 г. (л. 165, том 1). Той е съставен, за да удостовери, че е извършена проверка на място от инвеститора [фирма] и главния изпълнител [фирма], на обект „Нафтово стопанство база К. 90”, при което е установено, че към 26.11.2007 г. са извършени и подлежат на заплащане следните СМР: „Полагане на бетон и арматура; направа на метална конструкция”. В същия са посочени единица мярка, количество, единична и обща цена, които са идентични със записаните в ДФ;

- ДФ № 534 от 26.11.2007 г. (л. 535 , том 2) на стойност 20196,00 лв. и начислен ДДС в размер 4039,20 лв., с предмет „Направа и монтаж на резервоар за нефта”.

Към тази ДФ, в хода на съдебното производство с молба от 10.10.2012 г. е представен Протокол обр. 19 за установяване на извършени ремонтни работи от 26.11.2007 г. (л. 536, том 2). Този протокол е съставен, за да удостовери, че е извършена проверка на място от инвеститора [фирма] и главния изпълнител [фирма] на обект „Нафтово стопанство база К.”, при което е установено, че към 26.11.2007 г. са извършени и подлежат на заплащане следните СМР: „Направа и монтаж на резервоар за нефта”. В същия са посочени единица мярка, количество, единична и обща цена, които са идентични със записаните в ДФ.

- ДФ № 540 от 30.11.2007 г. (л. 537, том 2) на стойност 3225,00 лв. и начислен ДДС в размер 645,00 лв., с предмет „Направа на покрив с гофрирана ламарина, два пласта с термоизолация, с мин. вата, направа на ел. инсталация противовзривна, боядисване на метална конструкция”;

- ДФ № 742/18.03.2008 г. (л. 538, том 2) на стойност 9890,00 лв. и начислен ДДС в размер 1978,00 лв., с предмет „Извършване на СМР по договор и протокол на обект [улица]”.

В административната преписка се съдържа Протокол за приемане на извършени СМР от 18.03.2008 г. (л. 166, том 1). От съдържанието на същия става ясно, че представител на [фирма] и представител на [фирма] са установили, че на обект с адрес С., [улица] разчистен терен от стара постройка (къща) и е натоварен строителният отпадък на камиони – ръчно. Стойността на извършените работи е изчислена на 9890,00 лв., без ДДС и е идентична със стойността, посочена в ДФ;

- ДФ № 743 от 18.03.2008 г. (л. 539, том 2) на стойност 55234,00 лв. и начислен ДДС в размер 11046,80 лв., с предмет „Извършване на СМР на обект Метростанция 7”, разрушаване на подлез”.

В административната преписка е представен Протокол обр. 19 за

установяване на извършени ремонтни работи от 18.03.2008 г. (л. 167, том 1). Съставен е, за да удостовери, че е извършена проверка на място от инвеститора [фирма] и главния изпълнител [фирма] на обект „Метостанция 7”, като е установено, че към 18.03.2008 г. са извършени и подлежат на заплащане следните СМР: „Подходяща защита на съществуващи пилони и сонд. кладенци – комплект; разрушаване на гранитни бордюри; разрушаване на бордюри – ръчно; разрушаване на бетон – ръчно; натоварване на строителни отпадъци – ръчно; разрушаване на стоманобетон – ръчно; разрушаване на стоманен фундамент – ръчно; разрушаване на бетонни стени - ръчно”. В протокола е посочена обща цена, която е идентична със записаната в ДФ;

- ДФ № 797 от 04.04.2008 г. (л. 540, том 2) на стойност 27000,00 лв. и начислен ДДС в размер 5400,00 лв., с предмет „Извършване на СМР на обект Метростанция 7” съгласно акт обр. 19/04.04.2007 г.

В административната преписка е представен Протокол обр. 19 за установяване на извършени ремонтни работи от 04.04.2008 г. (л. 168, том 1). Той е съставен, за да удостовери, че е извършена проверка на място от инвеститора [фирма] и главния изпълнител [фирма] на обект „Метостанция 7”, при което е установено, че към 04.04.2008 г. са извършени и подлежат на заплащане следните СМР: „Премахване на жълти павета – изваждане, почистване, подреждане на палетата и стречиране - ръчно; разрушаване на асфалтов слой; разрушаване на строителен разтвор – ръчно; разрушаване на бетон -ръчно, демонтаж на гранитни бордюри, демонтаж на витрина”. В протокола е посочена обща цена, която е идентична със записаната в ДФ;

- ДФ № 800 от 14.04.2008 г. (л. 542, том 2) на стойност 27000,00 лв. и начислен ДДС в размер 5400,00 лв., с предмет на доставката „Извършване на СМР на обект Метростанция 7” съгласно акт обр. 19/14.04.2008 г.”.

В административната преписка е представен Протокол обр. 19 за установяване на извършени ремонтни работи от 14.04.2008 г. (л. 169, том 1) с идентично съдържание, включително стойността на извършените работи като предходния.

- ДФ № 803 от 22.04.2008 г. (л. 543 , том 2) на стойност 36600,00 лв. и начислен ДДС в размер 7320,00 лв., с предмет на доставката „Извършване на СМР на обект Метростанция 7” съгласно акт обр. 19/22.04.2008 г.”

В административната преписка е представен Протокол обр. 19 за установяване на извършени ремонтни работи от 22.04.2008 г. (л. 170, том 1). Той е съставен, за да удостовери, че е извършена проверка на място от инвеститора [фирма] и главния изпълнител [фирма], на обект „Метростанция 7”, при което е установено, че към 22.04.2008 г. са извършени и подлежат на заплащане следните СМР: „Изкопни работи между стена и пилоти ф 600 – ръчно; превоз със ръчна количка до 50 м. на строителни отпадъци; натоварване на строителни отпадъци”. В същия е посочена обща цена, която е идентична със записаната в ДФ.

Видно от РД ревизиращите органи по приходите са направили следните констатации относно доставките от [фирма], по които непризнаването на данъчен кредит е предмет на настоящето производство:

С цел установяване реалността на доставките от [фирма] е изпратено

Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице № 0553-00-464 от 29.06.2011 г. В отговор дружеството - доставчик не е представило документи и на основание чл. 32 ДОПК на 12.07.2011 г. в интернет страницата на НАП е публикувано съобщение № 0553-06-462. Същото е поставено и на таблото за съобщения на определено за целта място. Към момента на издаването на РД процедурата по връчване по реда на чл. 32 ДОПК не е приключила, като в акта е посочено, че ПИНП ще намери отражение в РА. От ревизиращите органи е извършена справка в информационната база данни на НАП, в резултат на което е констатирано, че [фирма] е регистрирано по ЗДДС от 30.04.2004 г. по инициатива на данъчните органи и *дерегистрирано от страна на органите по приходите, считано от 04.03.2008 г.* Установено е, че дружеството - доставчик няма и не е имало назначени работници по трудови правоотношения, в резултат на което е направен извод, че по отношение на [фирма] не са налице доказателства за наличие на ресурсна обезпеченост за извършване на фактурираните доставки на услуги. От това дружество не са подавани декларации обр.1 и обр. 6, а при извършената справка относно изплащани възнаграждения по извънтрудови правоотношения се е установило, че през 2007 г. и 2008 г. [фирма] не е изплащало такива. По отношение на ДФ № 379/21.08.2007 г. на стойност 30480,00 лв. и начислен ДДС 6096,00 лв. и ДФ № 386/28.08.2007 г. на стойност 33120,00 лв. и начислен ДДС 6624,00 лв. ревизиращите органи за отбелязали, че същите са отразени като издадени на [фирма], а ДФ с № 797/04.04.2008 г., с № 803/22.04.2008 г. и с № 800/14.04.2008 г. са издадени след дерегистрацията на дружеството по ЗДДС на 04.03.2008 г. След извършен анализ на представените ДФ, издадени от [фирма], с които са фактурирани услуги по полагане на бетон и арматура, направа на метална конструкция, на покрив, направа на ел.инсталация, термоизолация, направа и монтаж на резервоар за нефта, извършени СМР съгласно акт образец 19, които към този момент не са били представени, органите по приходите са направили извод, че не се установява по безспорен начин наличие на доставки на услуги по смисъла на чл. 9 ЗДДС от страна на [фирма] към [фирма].

Както се посочи, с издадения РА направените предложения от органите по приходите, изготвили РД, за установяване на задължения по ЗДДС във връзка с издадените от този доставчик ДФ, са възприети изцяло, а подаденото възражение от [фирма] е счетено за неоснователно. За да приеме това, органът по приходите издал спорния РА, е съобразил, че след връчване на ИПДПОЗЛ, в указания срок, но след датата на издаване на РД са представени следните документи: копия на издадените към [фирма] фактури; главна книга - за клиента [фирма]; дневници за продажби; аналитична справка на сметка 207 – „машини и оборудване“ за периода 01.08.2007 г. - 30.04.2008 г.; декларация за допуснатата техническа грешка *при отчитането* на фактури № 379 и № 386; обяснителна записка съгласно, която за всеки ремонт поотделно, в зависимост от спецификата и характера на работата са наемани различни лица по граждански правоотношения в зависимост от квалификацията им. След анализ на така приобщените документи органът по приходите, издал спорния РА, е установил, че на приложените счетоводни извлечения има положен подпис и печат, без да е посочено името на лицето, което ги е

изготвило, а в придружителното писмо не фигурира името на представляващия дружеството. Направил е извод, че приложените документи са частни и като такива не се ползват с материална доказателствена сила съгласно ГПК. В допълнение е изложил, че не са представени приемо-предавателни протоколи за предаване на извършените услуги, както и документи, от които да е видно кои са лицата наемани за извършването им и кое е лицето съставило фактурите. С възражението срещу РД, от страна на ревизираното лице са представени протоколи за установяване на извършените работи за обект „Метростанция 7” и пояснения както следва: 1. към ДФ № 743, издадена от [фирма] - протокол от 18.03.2008 г., който съдържа следните видове работи: разрушаване на гранитни бордюри - 30 м; разрушаване на бордюри – ръчно - 43 м.; натоварване на строителни отпадъци - ръчно - 80 куб.м.; разрушаване на бетонен фундамент - ръчно 90 куб.м.; разрушаване на бетонни стени – ръчно - 74 куб.м; 2; към ДФ № 797 - протокол от 04.04.2008 г., който съдържа следните видове работи: премахване на жълти павета - 291 куб.м.; разрушаване на асфалтов слой - 17 куб.м; разрушаване на строителен разтвор - 56 куб.м.; демонтаж на витрина - 10 кв.м.; 3. към ДФ № 800 - протокол от 14.04.2008 г., който съдържа идентични данни като протокола от 04.04.2008 г.; 4. към ДФ № 803 - протокол от 24.04.2008 г. Съгласно дадените обяснения с възражението за услугите, извършени във връзка с работата по обект „Метростанция 7” е ползван като подизпълнител и [фирма]. Предвид изложеното органът по приходите, издал РА, е направил извод, че не са налице реално изпълнени услуги от страна на [фирма] към [фирма] и за последното не е налице основание за приспадане на право на данъчен кредит по услугите, фактурирани от [фирма].

За да се произнесе по жалбата на дружеството, ответникът е съобразил предмета на доставките и е направил извод, че предвид естеството им, същите не биха могли да бъдат извършени от лица, които не разполагат със съответната квалификация. Намерил е, че не са представени доказателства, от които да е видно, че [фирма] притежава необходимия кадрови ресурс, поради което не се доказва реално извършване на доставка на услуги по издадените от доставчика ДФ по смисъла на чл. 9 ЗДДС. Взел е предвид и това, че част от процесните ДФ (№ 797, № 800 и № 803), са издадени след датата на deregистрация на дружеството по ЗДДС – 04.03.2008 г., предвид което данъкът по тях се явява начислен неправомерно.

По видове доставки от [фирма] съдът намира следното:

Относно доставката по ДФ № 379 от 21.08.2007 г. (л. 532, том 2) с предмет „Извършени СМР, направа на основа за ограда на обект „Производствена база на фирма „К. 90”, [жк], съгласно акт обр. 19/21.08.2007 г.” и по ДФ № 386 от 28.08.2007 г. (л. 533, том 2), с предмет „Извършени СМР – направа и монтаж на метални пана за ограда на обект „Производствена база „К. 90”, [жк], съгласно акт обр. 19/28.08.2007 г.

На първо място следва да се посочи, че съдът констатира, че тези две фактури не са издадени на [фирма], както е отразено това в РД, а на [фирма] (л. 532 и 533 от том 2 от делото). Към тези две ДФ са представени протоколи обр. 19 за удостоверяване извършени дейности на обект „Производствена база К. 90”. Въпреки това обаче, съдът не намира, че по

делото се представиха доказателства, които по безспорен начин да установят действителното изпълнение на фактурираните услуги, макар и индивидуализирани във фактурите. Както вече се написа, по делото не се представиха каквито и да доказателства относно собствеността на терена, изграждането, респективно наемането на тази производствена база, както и относно това дали местоположението и е сходно с това на нафтовото стопанство (виж по – долу). Не се представиха проекти и разрешения за нейния строеж, както и за изграждането и, в това число относно вложените в нея строителни и други материали. Въпреки указанието, което се съдържа в разпореждането за насрочване от 07.06.2012 г. за ангажиране на съдебни експертизи, по делото не беше поискано назначаването на съдебно – техническа експертиза, която да извърши оглед на място и да констатира изграждането на производствената база и всички други релевантни факти във връзка с това, респективно с обосноваване на извода досежно реалността на доставките.

Относно доставката по ДФ № 530 от 21.11.2007 г. (л. 534 , том 2) с предмет „Полагане на бетон и арматури, направа на метална конструкция” и по ДФ № 534 от 26.11.2007 г. (л. 535 , том 2) на стойност 20196,00 лв. и начислен ДДС в размер 4039,20 лв., с предмет „Направа и монтаж на резервоар за нефта”.

Към тези две ДФ са представени протоколи обр. 19 за удостоверяване извършени дейности на обект „Нафтово стопанство К.”. Както вече се написа, по делото не се представиха каквито и да доказателства относно собствеността на терена, изграждането, респективно наемането на това нафтово стопанство. Не се представиха проекти и разрешения за неговия строеж, за изграждането на резервоара за нефта, не се представи и никаква документация за самия резервоар за нефта, в това число относно вложените в това изграждане строителни и други материали. Въпреки указанието, което се съдържа в разпореждането за насрочване от 07.06.2012 г. за ангажиране на съдебни експертизи, по делото не беше поискано назначаването на съдебно – техническа експертиза, която да извърши оглед на място и да констатира изграждането на нафтовото стопанство и всички други релевантни факти във връзка с това, респективно с обосноваване на извода досежно реалността на доставките.

Относно доставката по ДФ № 540 от 30.11.2007 г. (л. 537, том 2) на стойност 3225,00 лв. и начислен ДДС в размер 645,00 лв., с предмет „Направа на покрив с гофрирана ламарина, два пласта с термоизолация, с мин. вата, направа на ел. инсталация противозривна, боядисване на метална конструкция”;

Дружеството – жалбоподател не дава никакви обяснения във връзка с тази доставка и не представя никакви доказателства с оглед установяване на реалното и осъществяване.

Относно доставката по ДФ № 742 от 18.03.2008 г. (л. 538, том 2), с предмет „Извършване на СМР по договор и протокол на обект [улица]”:

В писмените бележки на процесуалните представители на [фирма] (л. 18) се поддържа, че ДФ № 742 от 18.03.2008 г. е издадена във връзка с обект на инвеститор [фирма], по който [фирма] се явява изпълнител, а [фирма]

подизпълнител. За да установи извършването на услугата с оглед осъществяване на последваща облагаема доставка, жалбоподателят представя ДФ № 0...171 от 20.06.2008 г. (л. 79, том 1 от делото), издадена на [фирма] с предмет на доставката от [фирма] „Услуга със стр. машини и транспорт ТЗМ“. Тази услуга не е индивидуализирана по никакъв начин досежно мястото, на което е доставена и не може да се направи извод, че същата се отнася до обект [улица]. Освен това, услугата със стр. машини и транспорт не е идентична на извършване на СМР. Предвид това съдът намира, че не се установи по категоричен начин връзката между фактурираната от [фирма] към [фирма] услуга и тази от това дружество към [фирма]. По делото не беше приобщен и договора посочен в спорната ДФ, издадена от [фирма], а протоколът, приложен към възражението срещу РД (л. 166, том 1 от делото) удостоверява разчистването на терен от стара постройка (къща) и *ръчно* натоварване на строителен отпадък на камиони, което е услуга различна от обективизираната в ДФ, издадена на [фирма], изпълнена със „стр. машини“.

Относно доставката по ДФ № 743 от 18.03.2008 г. (л. 539, том 2), с предмет „Извършване на СМР на обект Метростанция 7“, разрушаване на подлез“:

Както се посочи по – горе към тази фактура е представен протокол обр. 19 за извършени ремонтни работи от 18.03.2008 г. (л. 167, том 1), в който те са индивидуализирани по вид в отделни позиции и количество на извършената работа. В писмените бележки се твърди, че и този доставчик, както [фирма] е използван като подизпълнител на [фирма] за обект „Метростанция 7“ във връзка с поетите от [фирма] задължения по договора със [фирма] от 06.02.2008 г. (л. 112 - 114 от том 1). Някои от дейностите описани в протокола обр. 19 действително се съдържат в предмета на договора от 06.02.2008 г., по който жалбоподателят е изпълнител, но по делото не бяха представени никакви доказателства, включително не се ангажира техническа експертиза, която след преглед на техническа документация и оглед на място да установи дали са извършвани такива дейности и действителния им обем. Въз основа на доказателствата по делото не се установява кореспонденцията между тази спорна фактура и приложения към нея протокол и представената ДФ № 0...112 от 21.04.2008 г., издадена от [фирма] на [фирма] с данъчна основа 107534,00 лв. и начислен ДДС в размер на 21506,80 лв. с предмет на доставката „Извършени СМР по протокол на обект 7-ма МС“. Видно от така посочения предмет работата по фактурата следва да е отчетена по един протокол, подписан между страните по този договор. Протокол, подписан между [фирма] и [фирма] на стойност 107534,00 лв., без ДДС не е представен по делото, поради което не може да се направи съпоставка на извършените дейности по протокола от 18.03.2008 г. и/или останалите подписани протоколи с [фирма] и/или [фирма]. Следва да се вземе предвид също така, че фактурираните СМР по ДФ и протоколите с [фирма] касаят периоди след 21.04.2008 г., както и последната, посочена по – горе доставка от [фирма].

Относно доставките по ДФ № 797 от 04.04.2008 г. (л. 540, том 2), с предмет „Извършване на СМР на обект Метростанция 7“ съгласно акт обр.

19/04.04.2007 г.; по ДФ № 800 от 14.04.2008 г. (л. 542, том 2), с предмет на доставката „Извършване на СМР на обект Метростанция 7” съгласно акт обр. 19/14.04.2008 г.” и по ДФ № 803 от 22.04.2008 г. (л. 543, том 2), с предмет на доставката „Извършване на СМР на обект Метростанция 7” съгласно акт обр. 19/22.04.2008 г.”

Правилно органите по приходите и ответника са отчетели, че тези фактури са издадени след дерегистрацията на доставчика по ЗДДС на 04.03.2008 г. по данни от информационната система на НАП.

Съгласно чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС когато стоките и услугите се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки, лицето има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът - регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави. Тоест, за да бъде признато право на данъчен кредит е необходимо доставчикът да е регистрирано по ЗДДС лице, който извод се налага от цитираната разпоредба. След като доставчикът не е регистрирано по ЗДДС лице то няма право да начислява ДДС и респективно получателят по доставките няма право да го приспада. По фактурата е начислен ДДС без доставчикът да има право да начислява такъв данък, поради което правото на данъчен кредит следва да се откаже. Действително по делото не се установи моментът на връчване на акта за дерегистрация на доставчика, но дружеството – жалбоподател не оспорва факта на дерегистрация на [фирма] към датата на издаване на тези ДФ предвид установената информация в системата на НАП. Жалбоподателят не ангажира други доказателства оспорващи констатациите на органите по приходите, поради което жалбата и в тази част е неоснователна. За да претендира отказания кредит процесуалните му представители се позовават на практика на С., която в случая не може да намери приложение доколкото и по отношение на тези доставки съдът приема, че не се установи безспорно тяхното реално осъществяване по съображенията, изложени за предходната доставка.

Предвид всичко изложено, съдът намира, че за всички гореописани услуги жалбоподателят не проведе пълно и главно доказване с оглед установяване по делото на тяхното действително изпълнение. По делото не беше ангажирана съдебно – техническа експертиза, която след оглед на място, да даде заключение в относно изпълнение на работите. В това число не бяха ангажирани и гласни доказателствени средства за установяване изпълнението на дейностите СМР. Предвид така установеното относно доставки от [фирма], по които не е признат данъчен кредит по процесните ДФ съдът намира, че жалбата по отношение на този доставчик също е неоснователна. Спорният РА в тази част е законосъобразен, поради което оспорването срещу него следва да бъде отхвърлено. Изводите на органите по приходите и ответника за липсата на реалност по спорните доставки на услуги, за които се твърди, че са извършени от този доставчик, са правилни и законосъобразни. Представените по делото фактури и протоколи към някои от тях не са достатъчни, за да се обоснове реалност на доставката. За целите на данъчното облагане представянето на такива доказателства не е достатъчно, тъй като следва да се установи и докаже по какъв начин е извършена доставката. В тежест на ползващия се от правата по процесните фактури

беше да докаже, че отразените сделки действително са се осъществили. Недоказаната реална услуга, макар и документално оформена в счетоводството, не поражда права за данъчнозадълженото лице. Непредставянето на документи и неангажирането на други доказателства, доказващи реалността на фактурираните услуги в процесната хипотеза, влече след себе си като правна последица непризнаването на получателя на правото на данъчен кредит. Ето защо и предвид правните съображения, изложени досежно доставките от [фирма], съдът намира, че правилно и законосъобразно, предвид разписаното в чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС, във вр. с чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС, във вр. с чл. 9, ал. 1 ЗДДС, органите по приходите са приели, че не е налице право на приспадане на данъчен кредит по доставките, за които се твърди, че са извършени от [фирма].

По делото е допусната, назначена и изслушана съдебно-счетоводна експертиза, извършена от вещо лице Г. А. А. (л. 617 – 642, том 2). Заключение на експертизата е прието от съда като неоспорено от страните. Видно от него при проверка осчетоводяването в счетоводството на жалбоподателя на процесните фактури издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] е установено, че счетоводната кореспонденция е методологически издържана и съобразена с изискванията на Закона за счетоводството и вътрешния сметкоплан на дружеството. Освен това, видно от експертизата, според вещото лице се установяват процесни доставки, които имат отношение към последващи доставки – „...част от услугите фактурирани от доставчиците имат отношение към отделни последващи облагаеми доставки по фактури, издадени от [фирма] на негови клиенти в страната” (след тирето на л. 16 от заключението). В съдебно заседание от 06.06.2013 г. на въпрос на процесуалния представител на жалбоподателя, вещото лице заявява, че доставките, които касаят доставка на горива, ремонти на техника, ремонтни работи от счетоводна гледна точка са разходи свързани с дейността на дружеството, но не могат да бъдат отнесени към конкретна последваща доставка. По издадените от [фирма] фактури във връзка с осъществени от него продажби със спорния РА не са констатирани основания за корекция на данъчната основа и на начисления данък. Доставките на горива не са заприхождавани, а са изписвани директно на разход по сметките от група 60.

Съдът изцяло кредитира заключението на вещото лице, но то не променя взетото по – горе становище за липса на доставки по всички спорни фактури.

Предвид всичко изложено, съдът намира, че не са налице материалноправните предпоставки за признаване право на данъчен кредит на [фирма] по всички спорни фактури. Наличието на облагаема доставка представлява първостепенно и задължително условие, обуславящо възникването на правото на данъчен кредит. При недоказаност на реалността на доставките на стоки или услуги, изпълнението на останалите законови изисквания (за доставките, за които е налице) не води до признаване правото на приспадане на данъчен кредит. Събраните по делото доказателства не установяват реалното изпълнение на фактурираните от доставчиците на жалбоподателя продажби на стоки и услуги. Напротив, обуславят извод за липса на реални доставки по посочените фактури. При това положение за

целите на облагането по ЗДДС не са възникнали данъчни събития, няма основание за начисляване на ДДС от доставчика и няма право на приспадане на данъчен кредит от получателя. В процесния случай реалност не се установи, поради което оспорването по жалбата, като неоснователно и недоказано, следва да бъде отхвърлено изцяло.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Съгласно чл. 118, ал. 2 ДОПК РА се издава от органите по приходите, посочени в чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за Националната агенция за приходите (ЗНАП). В настоящия случай, на осн. чл. 119, ал. 2 ДОПК, в съответствие с правомощието си по чл. 119, ал. 3 ДОПК, органът възложил ревизията, е издал З., с която е определен компетентният да издаде РА орган по приходите – М. И. Ш.. Обжалваният РА е издаден именно от това лице, тоест от такова, разполагащо с материална компетентност. РА е издаден в писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 120 ДОПК, включително разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размера на задълженията. Предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА, доколкото подаденото от ревизираното лице възражение по чл. 117, ал. 5 ДОПК срещу РА, е счетено за неоснователно от издателя на РА.

След като обсъди приложените в административната преписка доказателства, съдът намира, че при издаването на РА не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да повлияят на неговата законосъобразност. Констатираното от съда, връчване на РД след изтичането на срока по чл. 117, ал. 4 ДОПК и връчването на РА и З. след изтичането на срока по чл. 119, ал. 4 ДОПК (в релевантната редакция) представляват несъществени процесуални нарушения, които не би могло да доведат до издаването на различен по съдържание РА и не влияят на законосъобразността на издадения такъв. Ето защо, то не могат да бъдат самостоятелно основание за неговата отмяна.

По разноските:

Предвид направените от страните искания за присъждане на разноски и юрисконсултско възнаграждение и на основание чл. 161, ал. 1, изр. второ и трето ДОПК, съдът следва да се произнесе по присъждането на такива. При този изход на спора на [фирма] разноски не се следват, а сторените такива следва да останат за негова сметка. Разноски следва да се присъдят на ответника в размер на 4170,65 (четири хиляди сто и седемдесет цяло и шестдесет и пет стотни) лв. за юрисконсултско възнаграждение съобразно материалния интерес, на основание чл. 8, във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, във вр. с чл. 161, ал. 1, изр. второ и трето ДОПК.

Водим от горното и на осн. чл. 160, ал. 1 ДОПК и чл. 161, ал. 1 ДОПК, Административен съд София - град, Първо отделение, 21 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ изцяло оспорването жалба с вх. № 13189 от 01.06.2012 г. по описа на Административен съд София – град, подадена от [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управлението в [населено място], [улица], действащо чрез управителя К. К., срещу Ревизионен акт № [ЕГН] от 10.01.2011 г., издаден от орган по приходите при Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – С., потвърден с Решение № 799 от 10.04.2012 г. на директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението”, сега Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – С. при Централното управление на Националната агенция за приходите – С..

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управлението в [населено място], [улица], действащо чрез управителя К. К. да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – С. при Централното управление на Националната агенция за приходите – С. сума в размер на 4170,65 (четири хиляди сто и седемдесет цяло и шестдесет и пет стотни) лв. – юрисконсултско възнаграждение

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред тричленен състав на Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок, считано от съобщението и получаване на препис от него от страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: